

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

18. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

8. KVĚTNA 2011

Z obsahu:

**Poselství papeže
Benedikta XVI.
ke Světovému dni
modliteb za povolání**
- strana 2 -

Exorcismus
O své reportáži
„Škola exorcistů“, která
byla předlohou pro film
Rituál, píše sám autor -
Matt Baglio
- strana 4 -

Vůně ikony
Olivier Clément
- strana 6 -

„Jedním srdcem“
Panna Maria ve Zjeveních
svatě Brigity Švédské
- strana 6 -

Věrný své volbě
Příběh otce Pawła
Kontnyho, který neváhal
nasadit život na obranu
čistoty ženy
- strana 7 -

**„Oslavujte Boha
ve svém těle“**
Joachim kardinál Meisner
- strana 8 -

Pius XII. a Lurdy
- strana 10 -

Zázrak s Krví Páně
840 let od eucharistického
zázraku ve Ferrare
- strana 10 -

Matka Milosrdesství od Ostré brány ve Vilně (Ostrobramská)

Kleofáše a jeho druha vyhnal z Jeruzaléma nesnesitelný smutek a nepokoj. Důvod svého rozčarování snad nejvýstižněji vyjádřili ve své odpovědi nepoznanému Průvodci: „My jsme doufali...“
Doufali, a jejich

Editorial

velké naděje a očekávání se nevyplnily. Potřebovali pochopit, že doufali špatně. Všechno se změnilo, když jejich klamně perspektivy nahradil Pán realistickým výkladem Písma. I když nemáme zachováno, co jim vlastně všechno pověděl, můžeme si o tom udělat představu podle účinku, jaký jeho slova vyvolala: „Zdali v nás nehořelo srdce, když nám vykládal Písma?“ Učedníci prohlédli a pochopili: V tom, co jsme prožívali jako tragédii, se slavně naplnila všechna Boží zaslíbení: stará smlouva, která začala velkým zemětřesením na Sinaji, skončila novým zemětřesením na Golgotě. Opouštěla chrámová se roztrhla odshora až dolů. Skončil Starý zákon a zástupné oběti kozlů, beranů a telat a na jejich místo nastoupila nová svatá a neposkvrněná Oběť: Beránek Boží. Nepřijmout tohoto Beránka znamená odmítnutí Oběť i Velekněze a nadále setrvalost u krve zvířat.

Byl to jistě ten nejautentičtější výklad, který potvrdil, že na Ježíši z Nazareta se vyplnilo vše, co bylo od počátku o něm řečeno a napsáno, aby bylo nade všechnu pochybnost zřejmé, že toto je Boží Syn a zaslíbený Vykupitel. A skutečně, když dnes slyšíme a čteme ona proroctví v liturgii, je až udivující, jak přesné, věrné a realistické předobrazy nalézáme např. u Izaiáše, Jeremiáše či v mesiánských žalmech. Nevidět tuto shodu může jen ten, kdo před ní zavírá oči.

K těmto starozákonním proroctvím přistupují ovšem také bezprostřední předpovědi, které učinil sám Pán. Mezi nimi nade všechny vynikají jasná slova o jeho zmrtvýchvstání, které je současně neklamným důkazem jeho božství. Že Židé jeho slovům o „zbudování chrámu

ve třech dnech“ porozuměli zcela jasně, dali najevo, když žádali Piláta o ostrahu jeho hrobu. Ale právě ti, kteří měli zajistit, že Ježíšovo tělo neopustí hrob, stali se bezprostředními svědky jeho zmrtvýchvstání.

Byli však umlčeni velkou sumou peněz a tímto úplatkem a postojem Židé definitivně a vědomě potvrdili svou zatvrzelost.

Naplnilo se tak další proroctví. Proč by Simeon tak toužebně vítal Mesiáše, jestliže se jeho příchod netýká vyvoleného národa? Jeho oči ve světle Ducha Svatého viděly v Dítěti spásu, kterou Hospodin připravil pro všechny národy: světlo k osvětlení pohanů i k slávě svého izraelského lidu. Simeon ovšem připojil také jiné závažné konstatování: Ježíš je ustanoven k pádu a ku povstání mnohých v Izraeli. Znamená to: kdo nepřijme Ježíše jako Mesiáše, připraví sám sobě pád. Ve stejném duchu řekl Pán svým učedníkům: „Kdo poslouchá vás, poslouchá mne, kdo pohrdá vámi, pohrdá mnou, kdo pohrdá mnou, pohrdá tím, který mě poslal.“ Takový postoj nemůžeme nikomu mlčením schvalovat jen proto, abychom s ním dobře vycházeli. Kolikrát Pán vyslovil Židům své „Běda!“ Kdo z nás se může cítit oprávněný k tomu, aby tato jeho „Běda“ odvolával? Máme historicky doloženo, jak pravdivá jsou Ježíšova slova. Někdejší slavné Boží město, ta svatá hora Sión, je dodnes trvalým svědkem své zkázy. „Až do pekla klesneš,“ řekl galilejskému městu, z něhož pochází Petr: zničilo je od základu zemětřesení a nikdo je už neobnovil.

Je to tragédie, že právě pro své odvěké vyvolení jsou na tom Židé dnes hůře než kterýkoliv jiný národ. Ačkoliv jim bylo všechno předem zjeveno, přesto se neobrátili. Který národ se může chlubit tím, že sám Bůh je jejich soukmenovce? Jak řekl sám Spasitel: „Kdybych k nim nepřišel a nemluvil k nim, neměli by hřích. Nyní však pro svůj hřích nemají výmluvu. Kdo nenávidí mne, nenávidí

Dokončení na str. 13

Poselství papeže Benedikta XVI. ke Světovému dni modliteb za povolání

Draží bratři a sestry!

XLVIII. světový den modliteb za povolání se uskuteční ve čtvrtou neděli velikonoční 15. května 2011 a zve nás k zamyšlení na téma: „Podporovat povolání v místní církvi“. Před sedmdesáti lety ctihodný Pius XII. založil Papežské dílo pro kněžská povolání. Následně v mnoha diecézích založili biskupové podobná díla podporovaná kněžími a laiky jako odpověď na výzvu Dobrého pastýře – *když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. Tu řekl svým učedníkům: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Prosťte Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“* (Mt 9,36–38)

Umění podporovat a rozvíjet povolání nachází světlé východisko na stránkách evangelia, kde Ježíš volá své učedníky, aby ho následovali, a vychovává je s láskou a péčí. Zvláštním bodem naší pozornosti je způsob, jakým Ježíš povolal své nejbližší spolupracovníky, aby hlásali Boží království (srov. Lk 10,9). Především je jasné, že prvním krokem byla modlitba za ně: dříve, než je povolal, Ježíš strávil noc o samotě v modlitbě v naslouchání vůli Otcově (srov. Lk 6,12) ve vnitřním povznesení nad věci všedních dnů. Povolání učedníků se rodí právě v intimním rozhovoru Ježíše s Otcem. Povolání ke kněžské službě a k zasvěcenému životu jsou prvořadým plodem vytrvalého styku s živým Bohem a naléhavé modlitby, která se vznášá k „Pánu žně“, ať už ve farních společenstvích, nebo v křesťanských rodinách, či ve večeradlech za povolání.

Pán na začátku svého veřejného života povolal několik rybářů, které viděl pracovat na břehu Galilejského jezera: *Pojďte za mnou, učiním z vás rybáře lidí.* (Mt 4,19)

Ukázal jim jejich mesiánské poslání mnoha „znameními“, která naznačovala jeho lásku k lidem a dar Otcova milosrdenství; vychovával je slovem a životem, aby byli schopni být pokračovateli jeho díla spásy; konečně *protože věděl, že přišla hodina, aby odešel z tohoto světa k Otci* (Jan 13,1), odevzdal jim památku na svou smrt a zmrtvýchvstání a dříve, než byl vyzdvížen do nebe, poslal je do celého světa: *Jděte a získejte mi za učedníky všechny národy.* (Mt 28,19)

Je to náročný a povznášející návrh, který Ježíš činí slovy: *Následuj mě!* Zve je, aby vstoupili do jeho přátelství, naslouchali zblízka jeho slovu a žili s ním; učí je úplně odevzdanosti Bohu a šíření jeho království podle zákona evangelia: *Jestliže zrno, které padne do země, neodumře, zůstane samo; jestliže odumře, přinese mnoho užitku* (Jan 12,24); zve je, aby vystoupili ze své svobodné vůle, z představy své seberealizace, aby se ponořili do jiné vůle, vůle Boží, a dali se jí vést; dává jim prožívat bratrství, které se rodí z této úplně odevzdanosti Bohu (srov. Mt 12,49–50) a stane se charakteristickým rysem společenství s Ježíšem: *Podle toho všichni poznají, že jste mými učedníky, jestliže budete mít lásku jedni k druhým.* (Jan 13,35)

Také dnes je následování Ježíše náročné; znamená učit se držet se Ježíšova pohledu, poznávat ho důvěrně, naslouchat jeho slovu, setkávat se s ním ve svátostech; znamená to učit se srovnávat svou vůli s jeho vůlí. Jedná se o opravdovou vlastní školu formace pro ty, kteří se připravují na kněžskou službu a na zasvěcený život pod vedením kompetentní církevní autority. Pán

Dokončení na str. 12

Cesta ke slávě

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit!

Dnešní neděle je pro tebe vzácnou příležitostí, abys mohl poznat, jak důležitý je právě onen poslední, často opomíjený, a přece rozhodující krok na cestě k opravdovému obrácení. Účast v zážitku dvou učedníků, kteří se prvního dne po sobotě vydali na cestu do Emauz, ti ozřejmí, že tento klíčový bod obrácení nastává tehdy, když po období upřímného úsilí se tě pojednou zmocňuje únava a zklamání a *zůstáváš stát plný zármutku*, protože se ti zdá, jako by se všechno obracelo proti tvému očekávání.

Učedníci jsou naplněni bezradností a smutkem. Způsob, jakým vytrhli z jejich středu jejich Mistra, je pro ně opravdu více než těžkou ranou. Právě před týdnem se zdálo, že už se konečně blýská na lepší časy a nastane zásadní obrat. Ale jak se to všechno náhle zvrátilo ve svůj opak! Nejen že nepřátelé připravili Ježíše o život, ale učinili to veřejně, způsobem tak ponižujícím a zdrcujícím! Srdce učedníků se právem cítí dvojnásob zraněno. Především proto, že před jejich zrakem potupně ukřižovali člověka, kterého tak nesmírně milovali. Ale nemění ranou pro ně je, že to byl ten, komu navíc tak velice důvěřovali a vkládali v něho všechnu svou naději. Čím větší byla jejich láska a naděje, tím hlubší a bolestnější je nyní jejich zklamání. Je to opravdu nad jejich síly. Jak neutéct před tím, co je drtí tak nezvratně a nezměnitelně?

Nebýváš snad na tom podobně jako Kleofáš a jeho druh? Doufal jsi, že již zavládne království spravedlnosti, pokoje a lásky. Ale *přední mužové* zaprodávají pravdu a spravedlnost, aby byla světem souzena a nakonec odsouzena. Bezpráví, násilí a bezbožnost všude kolem bez zábran zvedají hlavu a nepokrytě se radují ze svého vítězství. *Některé z žen* sice vypravují o viděních a zjeveních, ale stále nic se nemění k lepšímu, nijak to neodpovídá tvému očekávání, že všechno bude úplně jiné. A ke všemu to trvá již tak dlouho... Zdá se ti, že máš všechny důvody utéci před tím vším někam jinam...

Ale Pán, který sám musel vypít hořkost takového pokušení až do dna, nenechává bez pomoci ty, kteří trpí, protože ho milovali a důvěřovali. V kritických chvílích se k nim nepoznán připojí, aby jim pomohl obnovit víru a důvěru. Naslouchej proto pozorně výkladu dobrotivého Průvodce. Chce ti

být nápomocen, abys zcela změnil svůj zorný úhel na to, co se stalo na Kalvárii, kde ve skutečnosti netriumfovalo Zlo, ale Láska. I kdyby se jakkoliv zdálo, že Zlý vítězí, musíš setrvat ve skálopevné jistotě: Bůh nikdy neprohrává. Zlý nemůže vymyslet nic, čím by mohl překvapit. Překvapení mohou být jen ti, kteří nechápou, protože *mysterium iniquitatis*⁽¹⁾ svou hloubkou zatím překračuje jejich horizont. Ale ještě větší je *šířka a délka, výška i hloubka Kristovy lásky, přesahující všechno poznání*⁽²⁾. Utrpení a ponížení, kterému se tak všemožně vyhýbáš, bylo Ježíšovou cestou do slávy. Ale nedomnívej se, že tato sláva začne až o nedělním ránu. Ježíš je slavný již ve svém nejhlubším pokoření, neboť právě v něm oslavil Otce i sebe. Vždyť se proslavil svou poslušností. Na Kalvárii se nestalo nic, co by nebylo již od věčnosti stanoveno svatou Boží vůlí. Ano, od věčnosti! Klíč k pochopení tohoto tajemství ti podává apoštol Petr: *Ježíš, bezúhonný a neposkvrněný beránek, byl k tomu vybrán již před stvořením světa*.

Chápeš, co to znamená? *Ještě nebylo propastí, prameny vod ještě neprýštily, hory s obrovskou svou tíží ještě nestály*⁽³⁾, a už bylo rozhodnuto, že Syn Boží sestoupí jednou na tuto zem dosud nestvořenou, aby ji svou poslušnou obětí vykoupil. Když Bůh tvořil zemi, činil tak s vědomím, že to je místo, kde prolíje svou krev. Lstivý Odpůrce není nikdy schopen zkržít Boží plány: *Vládce tohoto světa proti mně nic nezmuže*.⁽⁴⁾ Od věčnosti bylo stanoveno, že to, co způsobí, když svede prarodiče k neposlušnosti, bude poslušností Božího Syna nejen napraveno, ale že se v daleko větší míře a v daleko větší slávě zjeví Boží láska. A tak zatímco jedni se mu na kříži vysmívají a druzí se nad ním *pohoršují*⁽⁵⁾, Otec na něho shlíží s největším zalíbením. Právě v té chvíli, kdy se Syn cítí od Něho beznadějně opuštěn a odsouzen, Otec jej miluje svou věčnou a nekonečnou láskou. Odehrává se tu pravý opak toho, co vidí pouhý lidský pohled: ponížení je sláva a smrt je život.

A to, co se v jednom dni odehrálo na Kalvárii, pokračuje dále v dějinách, dokud se Syn Boží nezjeví ve slávě. Církev, živé Kristovo tělo, oslavuje Otce stejným způsobem jako On. *Jestliže mne pronásledovali, i vás budou pronásledovat*.⁽⁶⁾ Kdyby tě pohled na Kristovo ponížení a utrpení v církvi naplňoval jen bolestí a zklamáním, zůstával bys *nechápavý a těžkopádný*. Dokud budeš čekat na své zadostiučnění, nevyhneš se zklamání. Nejsme jako fanoušci, kteří jsou rozčarování, když se protivník raduje. Jsme údy Těla, které spoluoslavuje Otce tím, že po-

Liturgická čtení

1. čtení (kratší text) – Sk 2,14.22–28

V den letnic vystoupil Petr s ostatními jedenácti (apoštolů) a slavnostně promluvil k lidem: „Židé a všichni jeruzalémští obyvatelé, pozorně vyslechněte mou řeč! Bůh vám dal svědectví o Ježíši Nazaretském mocnými činy, divy a znameními, které, jak víte, konal Bůh skrze něho mezi vámi. A on byl vydán, jak to Bůh předem rozhodl a předpověděl, a vy jste ho rukama bezbožníků přibili na kříž a zabili. Ale Bůh ho vzkřísil, zbavil bolesti smrti, protože nebylo možné, aby zůstal v její moci. David přece o něm říká: ‚Mám Pána před očima stále, je mi po pravici, abych se neviklal. Proto se raduje mé srdce a můj jazyk jásá. Ano, i mé tělo odpočine v naději, neboť nevydáš mě podsvětí napospas, nedopustíš, aby tvůj svatý podlehl porušení. Oznamils mi cesty života, naplníš mě blahem před svou tváří.‘“

2. čtení – 1 Petr 1,17–21

Milovaní! Když říkáte Otec tomu, který soudí nestranně každého podle jeho činů, žijte v bázni po dobu svého vyhnanství. Víte přece, že jste ze svého prázdného způsobu života, jak jste ho zdědili po předcích, byli vykoupeni ne snad nějakými věcmi pomíjejícími, stříbrem nebo zlatem, nýbrž drahou krví Krista, bezúhonného a neposkvrněného beránka. On byl ovšem k tomu vybrán už před stvořením světa, ale pro vás se objevil teď na konci časů. Skrze něho jste uvěřili v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a oslavil, takže když věříte, můžete zároveň v Boha i doufat.

Evangelium – Lk 24,13–35

Dva z Ježíšových učedníků se ubírali toho dne (prvního po sobotě) do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale cosi

Dokončení na str. 5

slušně přijímá jeho vůli, ač se nám jeví jako absurdní. *Blahoslavení jste, když vás budou pronásledovat a vyhaně vám připisovat nějakou špatnost. Radujte se a jásejte!*⁽⁷⁾ Co je tedy rozhodujícím krokem obrácení? Přijmout do všech důsledků s bezvýhradnou vírou a důvěrou: *Otče, ne jak já chci, ale jak ty chceš.*⁽⁸⁾ *Velebím tě, žeš mi byl rádcem, nezakolísám, když jsi mi po pravici.*⁽⁹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ tajemství zla; ⁽²⁾ Ef 3,18; ⁽³⁾ srov. Př 8,24;

⁽⁴⁾ Jan 14,30; ⁽⁵⁾ srov. Mt 26,31; ⁽⁶⁾ Jan 15,20;

⁽⁷⁾ Mt 5,11–12; ⁽⁸⁾ Mt 26,39;

⁽⁹⁾ srov. resp. žalm 16

Když jsem se v roce 2005 dověděl, že vatikánská univerzita nabízí účast v kurzu „Exorcismus a modlitba osvobození“, myslel jsem si, že se jedná o propagační trik. Copak církev ještě věří v exorcismy? Byl jsem zvědavý, protože kurz byl určen nejen kněžím a některé přednášky připravili psychologové a kriminalisté.

Protože jsem žil v Itálii jako svobodně tvořící autor a novinář, který pracoval v římské kanceláři Associated Press, věděl jsem, jak těžké může být prolomit zed mlčení, která obklopuje Vatikán. K tomu ještě tajuplnost exorcismu, takže jsem toto školení pokládal za jedinečnou příležitost. Přestože jsem nevěděl, co mě čeká, myslel jsem si, že to vydá alespoň na novinový článek.

Tehdy jsem o exorcismu nevěděl vůbec nic. Jako většina myslel jsem hned na filmy z Hollywoodu. Ovšem i když filmy jako Exorcista „se zakládaly“ údajně na skutečných událostech, filmové efekty komplikovaly problém oddělit fakta od fikcí.

Po prvním dnu kurzu jsem musel své předsudky o exorcismu revidovat. Aby na tom nebylo dosti, že ultramoderní seminární prostor byl ojedinelým prostředím k setkání s kněžím, františkány a řeholnicemi, kteří naslouchali lekcím o satanově moci, zjistil jsem ke svému překvapení, že účastníky byli i studenti jiného vyznání nebo kněží zcela jiného založení než „přísných mravokárců“, jak si je společnost ráda představuje. Když jsem poprvé potkal fratera Garyho, byl jsem ihned uchvácen jeho otevřeností. Uzavřeli jsme přátelství podporované přáním hlouběji se poznat. Když jsem se seznamoval se stále větším počtem podrobností z jeho života, začal spisovatel ve mně chápat, že tato moje cesta je jedinečným oknem do světa exorcismů. Byla zde šance, usoudil jsem, poznat, co to znamená být exorcistou, když s tím právě člověk začíná.

Exorcismus

O své reportáži „Škola exorcistů“, která byla předlohou pro film *Rituál*, píše sám autor

Ale záměr psát o démonech a exorcismech nebyl v popředí mého zájmu a moje žena např. nevěděla na tomto tématu nic zajímavého. A musím říct, že byly dny, kdy jsem se ptal, zda by nebylo lepší nechat věci tak, jak jsou, aby nakonec můj život nebyl ohrožen nějakým „neviditelným“ duchem.

I když jsem byl katolicky vycvoren, měl jsem k démonické posedlosti rozpolcený vztah. Abych byl zcela upřímný, než jsem se dal do toho, napsat tuto knihu, byl jsem spíše „nepraktikující“ katolík, matrikový katolík a nikoliv skutečně praktikující. Jistě, chodil jsem tu a tam na mši, o Vánocích a o Velikonocích; ale jinak jsem pravděpodobně nepatřil k těm, kteří by mohli mluvit o nejhlubších tajemstvích víry. Naopak, můj přístup byl především novinářský. Chtěl jsem zjistit, co církev o exorcismu učí. A na P. Garym jsem chtěl poznat, jak to člověk vydrží být v jedné místnosti s démonem, a pak dokonce proti němu ofenzivně vystoupit – pokud vůbec něco takového existuje.

To první, co mě jako laika u exorcismu překvapilo, bylo, že je jen docela málo kněží,

kteří se v tom vyznají, a především v Americe. Většina amerických knih o exorcismu, ne-li všechny, byly překonané, mnohé pocházely ze sedmdesátých let. V Itálii byla situace zcela jiná, a tak jsem našel rychle italské knihy, které byly převážně napsány po roce 2004 (např. „Děbelské posedlosti a exorcismus“ od patera Francesca Bamontiho a „Boží prst a moc Satana“ od Gabriela Amortha). Tyto knihy poskytovaly nejen podrobnou teologickou analýzu, ale také zprávy z první ruky, jak takový exorcismus skutečně probíhá. A čím více jsem o tom četl, tím víc jsem byl zvědavý. A když pak pater Gary začal mít sám podíl na exorcismech, mohl jsem sdílet jeho vlastní představy. Bylo mi však jasné: pokud jsem chtěl vyprávět tyto příběhy, musel jsem proniknout do světa exorcistů a jednou možností bylo sám prožít nějaký exorcismus.

Můj první pohled do zákulisí exorcismu nastal v okamžiku, když jsem začal provádět rozhovory s exorcisty v jejich „domovském revíru“. Tu a tam jsem získal určitý letmý dojem o tom, co existovalo na druhé straně –

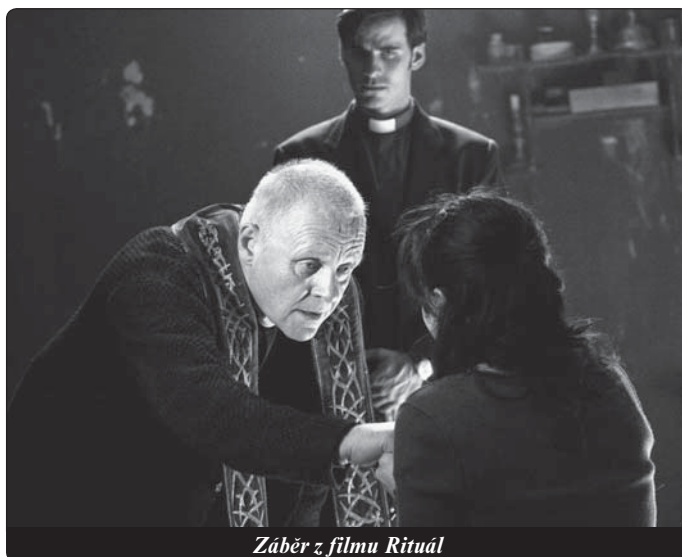

Matt Baglio

o skupině lidí, které P. Tomaso lovil ze sakristie Scala Sancta; pater Bamonte, jak právě utíral louži svěcené vody ve své zpozděnici, aby si mohl se mnou sednout k rozhovoru; jak P. Carmines seděl v čekárně, zatímco v jeho kanceláři jedna žena křičela a vyváděla. Snad nejvíce mě překvapilo, že mnoho exorcistů, místo aby pobývali v nějakém malém klášteře na horách nebo v odlehlých kostelech, se nacházelo přímo v centru Říma.

Stávalo se skutečně, že jsem hovořil s exorcistou, zatímco kolem chodily skupiny turistů a pořizovali si snímky nábožných obrazů. Opravdu bizarní aspekt mé rešeršní práce k této knize tvořily dva vedle sebe ležící světy – nejdříve rozhovor s postiženým a zážitek s exorcistou, a hned nato vstup do chaotických ulic sluncem ozářeného Říma.

Každý exorcista, se kterým jsem hovořil, byl svým způsobem poutavý. Líbil se mi P. Bamonte, mladě vyhlížející, byl jsem zaujat atraktivním a intelektuálním vystupováním patera Nanniho, který vypadal jako filmová hvězda, nebo P. Amorthem, strýcovsky žoviální s patetickými odpověďmi na moje otázky, a zaujal mě pater Carmines se svou rozhodností: „My jsme sůl země.“ Všichni měli trpělivost, byli přátelští, bylo jim jedno, kolik jim položím otázek svou ne právě dokonalou italštinou. Byl jsem přítom osvěžujícím způsobem osloven jejich srdečnou otevřeností. V mnoha knihách, které

Záběr z filmu *Rituál*

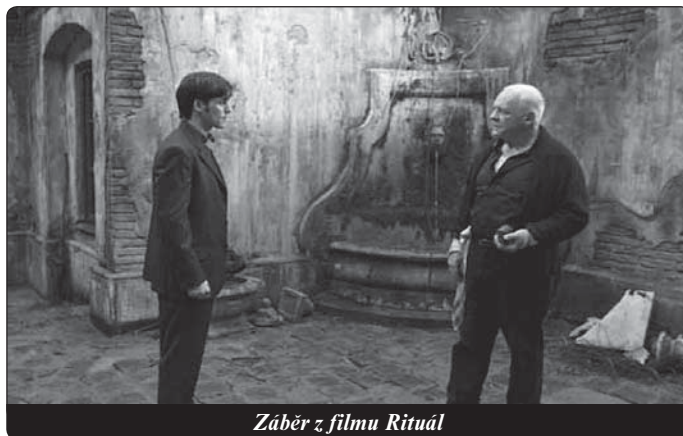
jsem přečetl, bylo všechno uspořádáno do malých příhrádek, ale zde jsem měl exorcisty s dlouholetou zkušeností, kteří mi vyprávěli, že jsou stále věci, o kterých jsem nikdy nemohl nic vědět.

A pak zde byli samotní postižení. Jako P. Gary jsem byl překvapen nejen jejich nápadnou normálností, ale poznal jsem v nich také velmi sympatické současníky. Nebyli to nějací malí lidé, kteří by se chtěli vytáhnout nad stůl; byli to správní, srdeční lidé, kteří bojovali proti něčemu, i když to zdánlivě s sebou nenosili.

Když jsem se později sám účastnil exorcismů, byl tento dojem ještě posílen. Mnohmluvní si myslí, že exorcisté chtějí bezpodmínečně dokazovat, že někdo je posedlý; ale u všech italských exorcistů, se kterými jsem hovořil, jsem konstatoval pravý opak. Kromě toho je omyl, domnívám se, vycházet z toho, že církve ze své strany podporuje víru v duchy, zatímco na druhé straně se sekulární společnost snaží tyto představy zbavit jejich nimbu. Podnikněte výlet do knihkupectví New Age a podívejte se, jak nesmírně populární je „anděl“, „channeling“, „mimotočesná zkušenost“, a nemluvě už o četných „zařikávacích duchů“, psychologických, spiritistických sedáncích a nabízených terapiích.

I když odbouráte oficiální exorcisty, budou se lidé stále ohlížet po exorcistech nebo po nějakém „médiu“, kterému zaplatí, aby osvobodilo jejich domov od zlých duchů. V tomto světle je koncept kurzu exorcismu výborný nápad, který přináší přednášky psychologů a jiných odborníků, aby vyškolil kněze, i kdyby to mělo posloužit jen k tomu, sdělit jim určité standardní poznatky.

Psaní knihy bylo pro mne také svým způsobem objevnou cestou. Pomohla mi v tom, že jsem opět se svou vírou navázal kontakt, jaký bych před zahájením této rešeršní práce nikdy neče-

Záběr z filmu *Rituál*

kal. Během let, která jsem věnoval svým rešerším, potkal jsem mnoho výborných lidí jako P. Garyho, jejichž práce a jejich odevzdanost těm, kteří trpí, mi ukázaly, jak mnoho dobrého můžeme vykonat, když odložíme své ego a přiložíme ruku k dílu, abychom lidem pomáhali.

Během mé reportáže se mě ptali, zda jsem narazil na něco jedinečného. Kromě toho, že za naprostého bezvětří se podivuhodným způsobem tráslý okenní tabule nebo že mi výpadek proudu přidal dodatečnou práci, což připisuji náhodě, mám jeden zážitek, který si ne-

LITURGICKÁ ČTENÍ - pokračování ze str. 3

jím jakoby zdržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní. Jeden z nich – jmenoval se Kleofáš – mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo.“ Zeptal se jich: „A co se stalo?“

Odpověděli mu: „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije. Některí z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“

A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše, probral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje.

Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den už se nachýlí.“ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“

Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct (apoštolů) i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba.

umím vysvětlit. Kteréhoosi odpoledne jsem jel právě domů, bylo to po rozhovoru s jednou paní, která najednou upadla do transtu a začala křičet, když spatřila na stěně obraz Panny Marie. Náhle bylo moje auto plné vůně květin. V tom okamžiku jsem to registroval jako náhodu a myslel jsem si: Je to hezké. Odkud to je? Ale pak jsem se přistihl, že jsem začal vzlykat. Vzpomněl jsem si, jak mi P. Bamonte vyprávěl o exorcismu, že Panna Maria často přichází té paní na pomoc, a já jsem během jejího záchvatu vyslovil krátkou modlitbu, aby jí Panna Maria pomohla. Samozřejmě jsem si nemyslel, že by toto maličké gesto mělo nějaký vliv na její případ. P. Bamonte pokračoval v exorcismu a žena křičela ještě téměř celou hodinu.

Tehdy jsem si mohl jen neurčitě vzpomenout, že někteří lidé vyprávěli o tom, jak ve spojení s Marií a jinými mystickými zážitky pocítili vůni květů. Bylo moje auto naplněno vůní květů, která měla něco společného s tím, co se stalo dopoledne? Nebyl jsem si tím jist. Každopádně vůně nepřicházela zvenčí (projížděl jsem ovčí farmou, která má svou charakteristickou atmosféru). Mohlo to pocházet také z klimatizačního zařízení, ačkoliv jsem dosud nikdy nic podobného nezažil. Mohla to být také halucinace, ale nakonec jsem dospěl k přesvědčení, že snaha hledat rozumové vysvětlení se mívá cílem. I když to vše trvalo jen několik minut, hluboce se mě to dotklo. Byla to Panna Maria nebo nějaká andělská bytost, která mi chtěla říct, že zaslechla soucitné volání člověka, který se snaží uplatnit svou vlastní víru a pomáhat bližnímu? Nebo zde reagovalo moje podvědomí na podněty z jiné oblasti, aby mě přesvědčilo o své vlastní transcendenci? Myslím, že se to nikdy nedovím.

Jedno je jisté: Ať to bylo cokoliv, naplnilo mě to nesmírnou radostí.

Die Tagespost 17. března 2011

Překlad -lš-

Vůně ikony

Podle legendy dorazila v 11. nebo 12. století na vlnách plující ikona k břehům ostrova Athos v blízkosti kláštera Iviron. Obraz představuje Matku Boží, která drží v jedné ruce královské Dítě a druhou rukou ukazuje na ně jako na Cestu, Pravdu a Život.

Mniši, kteří obraz našli, ho zanesli do chrámu „Katholikon“, který se nachází v centru klášterních budov. Druhý den však ikona zmizela. Našli ji na prahu velké brány. Když se věc několikrát opakovala, zřídili na tom místě malou svatyni a dali ikoně název „Portaitissa“ – „Ta, která bdí u prahu“.

Uplynula celá staletí. Kolem roku 1980 byl v poustevně Narození Ježíše zřízen ateliér na výrobu ikon. Zde také zhotovili kopii obrazu „Portaitissa“.

Tou dobou přijel z Chile pocházející José Munos, který přestoupil k pravoslavné víře a vyučoval v Montrealu dějiny umění. Chtěl navázat kontakt s ikonografií na hoře Athos. Objevil poustevnu Narození Ježíše a zůstal uchvácen stát před obrazem „Portaitissa“. Zdálo se mu, že při pohledu na ikonu má pocit, jako by potkal někoho, kdo ho miluje a do něhož se zamiloval: bylo to zjevení, vidění. Samota kláštera ho učinila vnímavým k „duchovním bleskům“.

Munos prosil naléhavě hostitele, aby mu prodali ikonu, která ho tak mocně uchvátila. Je to nemožné, dověděl se. Je to první ikona, která byla v ateliéru zhotovena a stala se patronkou a ochránkyní ateliéru.

Během noční bohoslužby zpívali hymnus „Axion estin“: „Vpravdě je vhodné a správné, abychom tě, Matko Boží, velebili.“ José Munos klečel dlouho u nohou svaté Panny. Do jeho srdce se vrátil mír. Ráno se odebral na břeh, kde ho čekala loď. Náhle uslyšel, jak ho volá někdo jménem. Byl to představený kláš-

tera a nesl s sebou dobře zabalенý obraz ikony. Poslední noc obdržel jasný příkaz: „Tato ikona ať je znamením pro Západ!“ Odmítl jakékoliv peníze: „Je to dar a milost.“

Munos se však vrátil do kláštera s prosbou, aby se mohla kopie obrazu dotknout svého originálu. Je to víra lidu světa, kde vládne magie lásky. Uctíváme ikonu, když se dotkne našeho čela; když ji líbáme, když dojde ke kontaktu kopie s originálem...

Nyní je ikona v Montrealu v pokoji Josého Munose. Koncem listopadu uprostřed noci ho probudila intenzivní vůně, vůně růží, nebo přesněji řečeno vůně svatého oleje, který se používá pro svěcení. Toto chrizma nebo myrha je obdivuhodnou směsí nejvzácnějších vůní.

Munos oné listopadové noci r. 1982 konstatuje, že vůně vychází z ikony, ze které vytéká jemný olej, který vytváří na ručkách Ježíška kapky.

Ikona je slavnostně přenesena do katedrály v Montrealu a od té doby neustále plodí tajemný olej. Sbírají ho do bavlněných roušek a rozdávají věřícím. Stačí malý kousek, aby naplnil vůni celý prostor a někdy i duši.

José Munos, pečlivý strážce ikon, cestuje někdy s Portaitissou i za moře a navštěvuje fary a kláštery, jejichž příslušníkem se cítí být. Ikona však nepatří nikomu.

Katolíci v Quebecu ikonu milují. Reprodukce Portaitissy na dřevě se rozšířily ve stovkách

„Jedním srdcem“

Panna Maria ve Zjeveních svaté Brigity Švédské

Církev vděčí ženskému géniu za mnohá zjevení, která jí ženy zprostředkovaly díky darům Ducha Svatého. Jednou z omilostněných žen je svěřice Brigita Švédská, kterou Jan Pavel II. jmenoval spolupatronkou Evropy. Do své střední katecheze 27. října 2010 zařadil její portrét Benedikt XVI.

Žila ve 14. století, kdy Evropu sužovaly války, bída a nemoci a papež opustil hrob svatého Petra a žil v Avignonu. Za zmínku stojí skutečnost, kterou Benedikt XVI. o velké mystičce nevedl (viz Světlo č. 45/2010).

Ve svém významném díle *Zjevení* popisuje svatá Brigita, jak tři božské Osoby a Panna Maria zjevují dialogickou formou velká tajemství naší víry, především umučení našeho Pána, které Brigita obzvláště uctívala. Svým fyzickým a duševním utrpením a svou agonii se stal Kristus naším Vykupitelem, s nímž je jeho Matka těsně spjata jako Spoluvykupitelka.

Zatímco teologové „profesionálové“ mají s tímto titulem problémy, svěřci a mystici osvěceni od Boha zvláštním způsobem bez váhání vykládají jedinečnou a vynikající roli, jakou se hrávala Panna Maria po boku svého Syna. Svatá Brigita zapisuje slova, která jí sdělila Matka Boží: „Říkám to s určitou odva-

hou, že Kristova bolest byla moje bolest a jeho srdce bylo moje srdce. Jako Adam a Eva zaprodali svět pro jedno ovoce, tak můj Syn a já jsme ho vykoupili takřka jedním srdcem.“ Z toho důvodu doporučuje svatá Brigita úctu k bolestné Panně Marii. Jak čteme v Písmu sv., Mariiny bolesti předpověděl Simeon. „Tvou vlastní duši pronikne meč.“

Jako Spoluvykupitelka je Maria Prostřednicí všech milostí, které pocházejí od Syna. I když církev dosud nevyhlásila oficiálně tento titul jako dogma, mnoho světců a mezi nimi svatá Brigita poznali tuto krásnou a potěšující pravdu. Ve svých mystických viděních slyšela Brigita Krista, jak říká své Matce: „Cítím takovou sladkost ve tvých slovech, že nemohu odmítnout nic z toho, co ode mne žádáš, protože také ty chceš pouze to, co chci já.“

Mystici mluví v těch nejkrásnějších symbolech. Jedním z nich, který nacházíme ve *Zjeveních*, je tato mariánská myšlenka: Maria jí říká o sobě: „Já jsem ta, která bdí nad světem v ustavičné modlitbě, jako duha, která se klene na nebi až nad mraky. Pokládám se za nebeskou duhu, která se sklání k obyvatelům světa a ve své modlitbě se stará o dobré i o zlé.“

Maria Ausiliatrice 3-4/2011
Překlad -lš-

v kostelech a v katolických rodinách.

A také na nesčetných kopiích se uskutečňuje stejný zázrak. Kousky vaty nasycené vzácným olejem léčí těla, ale především duše, jak zdůraznil Solženicyn. „Je to znamení pro chudé,“ řekla Panna Maria vizionářům v Medjugorje.

Vidím ještě dva další významy této zázračné události. Prv-

ním je potvrzení těsného spojení mezi Matkou Boží a Duchem Svatým. Liturgická řečtina to vyjadřuje jasně: *Panaghia* – Nejsvětější Panna a *Panaghion* – Duch Svatý. Další význam by mohl být, že Matka Boží si přeje v budoucnosti zasáhnout, aby došlo k obnově jednoty křesťanů.

France catholique
30. května 1986
Překlad -lš-

Zivot se s ním nemazalil. P. Paweł Kontny se narodil se v roce 1910 ve velmi chudé rodině s mnoha dětmi. Doba byla zlá, žili velmi skromně a pracovali od úsvitu do noci. Když měl Paweł šest let, ztratil otce, který zemřel na astma. Zůstalo mu jen několik vzpomínek na nemocného otce, který denně chodil do kostela vzdáleného 4 km, aby přistoupil ke svatému přijímání.

Paweł po něm převzal všechny povinnosti. Rychle dorůstal a chtěl pomoci matce v péči o početnou rodinu. Ve volných chvílích se uchyluje do chýše postavené ze slámy a zde se učí. Je pilný, učení mu nedělá problémy. Po základní škole si musí vydělávat u strýce, u kterého bydlí během gymnaziálních studií. O prázdninách pracuje na polích, ve stolařské dílně a v dole.

Rozhodnutí

Paweł miluje přírodu a rád jezdí na kole. Miluje také míčové hry a sborový zpěv. To všechno ho nezbavuje stesku, který nosí ve svém srdci. Nejdříve tomuto stesku nerozumí, ale pak pochopí, že jde o Boží volání, a zraje v něm odpověď: Volí si Boha jako prvního. Po maturitě podává přihlášku do slezského kněžského semináře v Krakově. Čeká ho však zkouška. Pro nadměrný počet zájemců není přijat. Přijímá toto rozhodnutí s pokorou.

I když se mohlo, lidsky souzeno, zdát, že jeho plány byly zkríženy, nebo že špatně poznal své povolání, našel v časopise článek o nově vzniklém Tovařystvu Kristovu pro vystěhovalce, které založil kardinál Hlond v Poznani. V jeho srdci se zrodila touha jít za Kristem a odevzdat mu své srdce i ruce, aby mohl nést Krista všem, kteří jsou daleko od vlasti a kteří nejednou hynou v nástrahách světa.

Kolegové v noviciátě brzy poznali jeho vnitřní potřeby druhých. Pomáhal vždy první, nečekal, až někdo poprosí; neuvažoval, zda to spadá do je-

Věrný své volbě

Přiběhla, sotva dechu popadala se slzami v očích: „Důstojný pane, pomozte!“ On okamžitě vzal červeno-bílou pásku a běžel směrem k domu, který mu ukázala. Když doběhl, strkali již vojáci dvě mladé dívky do auta...

P. Paweł Kontny

ho povinností nebo ne. Pomáhal všem bez očekávání, zda si to někdo zaslouží nebo ne. Jak vzpomíná jeden jeho spolubratr, „těžko bylo nazývat to začátečnickou horlivostí, spíše to byla mužná zralost, která nezná v obětavosti váhání. Tichost, pokora, rozhodnost, štedrost a nezištnost při seberozdávání vyznačovala dráhu jeho duchovního růstu. Žil podle hesla tříčlenné skupiny noviců: »Kristova láska mě pudí, abych se stal pro všechny vším.«“

Z rukou kardinála Hlonda přijal 3. června 1939 v poznaňské katedrále kněžské svěcení a krátce nato odjíždí na první působiště do polské dělnické osady v Estonsku. Zde se při práci zaměřené na chudé a potřebné dovídá, že vypukla druhá světová válka. Odmítá odjet do bezpečnějšího Finska a vrací se do Polska. Vzhledem k válečným událostem se nemůže dostat do Poznaně a zůstane v Łucku u svého seminárního přítele P. Aloise Dudka. Nestojí stranou, naopak, jakmile německé bombardování skončí, opouští úkryt, spěchá ošetřovat raněné a umírající, zpovídá a uděluje poslední pomazání.

V době války

Po invazi sovětské armády odchází do rodných Paprocian. Zde vlastníma rukama opraví kostelík

a zahájí duchovní činnost. Přes všechny zákazy vyhlašuje vlastenecká kázání v polštině. Na svátek Nanebevstoupení Páně, který vláda prohlásila za všední den, překládá hodinu bohoslužeb, aby se jí mohlo účastnit co nejvíce věřících. To se stane záminkou k jeho zatčení. Zanedlouho je propuštěn díky zásahu protestantského pastora, který záhy nato konvertuje do katolické církve. Za to je zbaven úřadu a poslán do tábora.

Získaná svoboda neznamená konec těžkostí, naopak, zakouší šikanování, provokace, opakované prohlídky gestapem. Nemá stálé postavení a hrozí mu nebezpečí, že bude muset narukovat do německé armády. Nachází útočiště v Łędzinach u P. Jana Kłyczky, kterého poznal ve vězení. Přijímá ho k sobě jako kaplana. Pečuje o jiného polského kněze, který se ukrývá před německou policií, navštěvuje ho, zpovídá a přináší mu svaté přijímání a podle možnosti i materiální pomoc. Každý den se modlí za všechny smutné, opuštěné a strádající, kteří potřebují Boží útěchu. „Dá Pán Bůh, že nebudeme dlouho čekat na konec. Mějme naději,“ píše jednomu spolubratru.

Oběť

Konečně nastane vytoužený konec války. Do Łędzin vstupuje Rudá armáda. P. Paweł nepřestane pracovat, organizuje občanskou policii na ochranu obyvatel, je tlumočnickem mezi Sověty a místním obyvatelstvem. Příčiní se o propuštění 70 zajatých Poláků, kteří byli násilím zařazeni do německé armády.

Farníky, kteří během německé okupace pomáhali jiným, mobilizuje k pomoci potřebným.

Vede intenzivní duchovní život, který je motorem všeho jeho jednání a obětavosti.

Je 1. února 1945. Pater Paweł, který se večer vyzpovídal, s čistým srdcem slouží ranní mši svatou. Posloužil také svátostí milosrdenství ve zpovědnici. Právě se vrátil na faru, když uslyší zoufalé volání. Z úryvků výkřiku děvčete vyrozuměl, že vojáci chtějí znásilnit její matku. Ihned bere svou červeno-bílou pásku a běží ukázaným směrem. Žena pravděpodobně utekla, ale ruský voják strká do auta dvě mladé dívky. Mladý kněz ví, co riskuje, ale nečeká ani chvíli a běží k vojákov. Rozhovor se změní v hádku. Děvčata mezitím utečou, ale voják na něho zamíří svou zbraň. Pokusí se o útěk, ale jiní vojáci mu zastoupí cestu, padnou výstřely...

Aby ukryli svůj zločin, ihned zakopou jeho tělo. Jeden ze svědků prosil, aby je zabalili alespoň do prostěradla. Když vojáci odjeli, vyzvedli tělo kněze a přenesli do kláštera sester boromejek. Na náhrobním kamenu je ná-

P. Paweł Kontny před rodným domkem v Paprocianech 4. února 1940

pis: Zde odpočívá v Bohu P. Paweł Kontny, který zahynul jako dobrý pastýř za své ovce.

Byl zahájen proces jeho blahorečení.

Radikalismus otce Pawła, který neváhal nasadit život na obranu čistoty ženy, je inspirujícím příkladem pro dnešní dobu, kdy v podmínkách míru jsou ideologicky znevažovány nejsvětější hodnoty lidské důstojnosti.

Milujcie się 1/2011

Preklad -lš

Člověk existuje jen jako muž nebo žena. Od počátku se lidská existence vyznačuje tím, že je buď mužem, anebo ženou. Pohlaví není nějaký vnější přídavek nebo rozhodnutí společnosti, nýbrž proniká a určuje celé naše lidství s tělem i duší. Sexualita tvoří také základ pro zvláštní jedinečný vztah mezi mužem a ženou. Je to onen vztah lásky, který touží po věrnosti, stále těsněji se spojuje a konečně naplňuje manželský svazek. Proto je sexualita neoddelitelnou součástí tohoto svazku, který je obrazem smlouvy Boha s člověkem, který je povolán k tomu, aby měl podíl na Boží tvořivé síle. Poselství naší víry k tomu praví: věrnost a partnerství nejsou zbožné iluze, nýbrž životní skutečnosti. Naše víra je jedno veliké ANO k našemu tělu, k lásce a k životu.

Řeč těla

Náš vztah k Bohu a k lidem je formován v podstatě tělesně: když v kostele klekáme k modlitbě, je to tělesné znamení toho, že se před Bohem činíme malými. Když skládáme ruce k modlitbě, vyjadřujeme tím tělesně, že chceme být usebráni s tělem, duší i všemi našimi smysly. Když si lidé při pozdravu darují přátelský pohled, pak je to tělesné znamení náklonnosti a úcty. Podání ruky vyjadřuje svazek a ještě více tak činí objetí. Naše tělo hovoří svou „vlastní řečí“. To platí zvláště pro vztah mezi mužem a ženou, který má tělesnou dimenzi jako žádný jiný.

Vylučnost lásky mezi mužem a ženou

V protikladu k jiným přátelským vztahům je zvláštní láska mezi mužem a ženou exkluzivní. Vybírá si a může platit vždy jen jedné osobě. Čím intenzivněji roste láska mezi mužem a ženou, tím intenzivněji oba navzájem spojuje, až jednou dospějí k bodu, že se navzájem darují a přijímají na celý život. Cesta k takovému vztahu je doprová-

„Oslavujte Boha ve svém těle“

zena těsnými znameními tohoto spojení. Aby však tato znamení byla pravá a nikoliv předvádění falešných skutečností, musí být v souladu s intenzitou lásky. Nejintenzivnější formou tělesného sdílení mezi mužem a ženou je pohlavní společenství. Toto vzájemné tělesné odevzdání je pravé a pravdivé jen tehdy, když je nesené celoživotním odevzdáním, které manželé potvrzují uzavře-

vyžaduje zvláštní ochranu, protože střežím jen to, čeho si vážím. Vysoké hodnotě těla odpovídají určení, která pomáhají, aby toto vysoké dobro nebylo banalizováno a znehodnoceno.

Význam předmanželské zdrženlivosti

Pomáhající ruka se může snadno stisknout v pěst a podpirající paže v loket proti mým bližním. Moje tělo se může stát místem sobectví a ničivé agrese. Také sexualita má svou vlastní dynamiku. I když představuje v celé osobnosti základ pro zvláštní lásku mezi mužem a ženou, tíhne také k pouhému uspokojení. A vyžaduje to sílu, tento pud spoutat. Pokud to neudělám, žádá si toto uspokojení stále více a více. Stále silněji bere tento pud do svých rukou kormidlo

že milovat. Láska bez schopnosti zdrženlivosti je pouhou iluzí. V tom spočívá smysl předmanželské zdrženlivosti. Láska musí růst, aby mohla zrát.

Odpovědné rodičovství a přirozená regulace početí

Sexualita nabízí nejen základnu pro zvláštní lásku mezi mužem a ženou, tato tělesně-duševní láska je také plodná... Sexualita a plodnost patří nerozlučně k sobě jako tělo a duše. Kdo uměle odděluje sexualitu od plození, ať už farmaceutickými preparáty, nebo jinými cestami, chce korigovat a manipulovat s Božím stvořitelským řádem. Odpovědné rodičovství naopak respektuje tento řád a řídí podle něho svůj život. Právě to je cesta, kterou nastupuje přirozená regulace početí, která si získává stále větší oblibu v církvi i mimo ni. Znalost plodných a neplodných dnů ženy spojená s dočasnou zdrženlivostí je cestou k takové regulaci početí, která respektuje stvořitelský Boží řád. Přitom je to zdravá cesta, která podporuje partnerství a lásku. Poselství víry a směrnice církve ohledně regulace početí jsou velkým ANO k životu a úctě k Božímu stvořitelskému řádu. Povzbuzují k odpovědnému rodičovství a k velkodušnému ANO k dítěti. A protože každé dítě je nejprve Boží dar, říkají rodiče ANO ke svému rodičovství a ANO k Boží stvořitelské síle... Je to přesvědčení církve, že při manželském aktu vkládá Bůh dítěti nesmrtelnou duši, takže dítě je současně obrazem svatého a nesmrtelného Boha.

Ano, je velký nesoulad mezi životní skutečností mnoha lidí a přesvědčením církve ve věci sexuality. Nejedná se však o nějakou morálku, která „kazi hru“, nýbrž o velké ANO k tělu, lásce a životu.

Kirche heute 4/2011
Překlad -lš-

Neboť toto je vůle Boží, vaše posvěcení, abyste se zdržovali necudnosti a každý z vás aby uměl žít se svou vlastní ženou svatě a s úctou, ne ve vášnivě chtivosti jako pohané, kteří neznají Boha. Ať nikdo v této věci nevybočuje z mezí a neklame svého bratra, protože Pán ztrestá takové jednání, jak jsme vám už dříve řekli a dosvědčili. Vždyť Bůh nás nepovolal k nečistotě, nýbrž k posvěcení. Kdo tím pohrdá, nepohrdá člověkem, nýbrž Bohem, jenž vám dává svého svatého Ducha. (1 Sol 4,3-8)

ním manželství. Proto je manželství jediným legitimním místem pohlavního společenství. Zde se nejedná o tělu nepřátelské úvahy ani o sexu nepřátelské postoje. Naopak: právě proto, že lidské tělo má tak vysoký význam a protože sexualita mezi mužem a ženou je tak důležitá,

mého života a odmíná mi svobodu. Nakonec neslouží sexualita lásce mezi mužem a ženou, nýbrž partnerovi i partnerce k vlastnímu uspokojení. S láskou to už nemá nic společného. Aby sexualita mohla sloužit lásce, musí být zapojena do celé osobnosti. Kdo se nedokáže ovládat, nemů-

DIECÉZE WILMINGTON NA POKRAJI BANKROTU

Že skandály pohlavního zneužívání, kterých se dopustili příslušníci kléru, mohou přivést diecézi na mizinu, ukazuje příklad diecéze Wilmington ve státě Delaware v USA: zaplacení odškodného přivedlo diecézi k nezbytnosti propustit 19 zaměstnanců a zastavit vydávání diecézního časopisu Dialog, který vycházel v nákladu 55 000 výtisků. Diecéze musí zaplatit 77,4 mil. \$ odškodného.

-apic-

Propagace odlidštěné sexuality

Stížnost rodičů proti plánu ministerstva školství na sexuální výchovu neuspěla. Ne snad proto, že by Nejvyšší správní soud ČR podpořil rodiče kritizovanou příručku ministerstva školství, ale proto, že nemá pravomoc ve zmíněných ministerských plánech něco měnit. Nemají totiž povahu obecně závazných opatření. Celý spor o právo rodičů vychovávat vlastní děti je tak rozdroben do konkrétních vztahů mezi rodiči a ředitelstvími jednotlivých škol. Soud však připouští, že se konkrétními spory tohoto typu ještě bude muset zabírat. V českých školách však zmíněný předmět zřejmě bude nepovinný. Znepokojivé otázky tím však, bohužel, nemizí.

Ve zprávách o včerejším výroku soudu média nelenila informovat veřejnost o tom, že rodiče, kteří podali stížnost, jsou římskokatolického vyznání. Jako by to snad mělo vliv na jejich práva. Ne vždy však také zopakovala, že petici proti ministerskému záměru podepsalo v krátkém čase na 40 tisíc rodičů. Příručka pro učitele nazvaná „Sexuální vý-

chova – vybraná témata“, která je přístupná na internetu, je však bezesporu pozoruhodným výtvorem. Prozrazuje, že její tvůrci zřejmě trpí nedostatkem obyčejné empatie i zdravého rozumu ve vztahu k dětem. Některé pasáže jsou takového rázu, že je lze stěží citovat ve veřejném médiu a tím méně pak v dětském prostředí. Nasnadě je dokonce otázka, zda takto pojatá „výchova“ není jen jakýmsi druhem veřejného náboru obětí pro pedofilní jednání. Kurzy tohoto typu sexuální výchovy by totiž jistě našly mezi osobami postiženými touto úchylnou ochotou školitele, pokud ovšem za pár let vůbec ještě bude považována za úchylnou. Obdobné příklady v této oblasti, bohužel, nechybějí. Tzv. genderová ideologie nepochybně dříve či později dodá bezchybně „vědecké“ argumenty.

I bez ohledu na tento dosud platný trestněprávní aspekt je však vhodnější hovořit spíše o příručce sexuální deprivace dětí. Posedlost evropských institucí v tomto směru je znepokojivým faktem a Benedikt XVI. (*Promluva k diplomatickému sbo-*

ru, 10. 1. 2011) označil povinnou účast na takovýchto kurzech v některých evropských zemích za ohrožení náboženské svobody. Genderová politruka tváří se, jako by sexualitu objevili teprve oni, jsou totiž neblomní nejenom u nás.

Osvětoví pracovníci nové ideologie jsou jejími prvními oběťmi a její laboratoři už nejsou příslušníci konkrétního národa, ani konkrétní společenské třídy, jako tomu bylo v nacionálním socialismu a komunismu, nýbrž lidské mládě jako takové. Sociální technokracie dnes prostřednictvím mezinárodních institucí, financovaných takzvanými filantropy, působí na jiné a zcela nečekané roviny lidské existence. Cílem nenávistného ideologického afektu už není konkrétní národnost nebo sociální třída, nýbrž lidství jako takové, a to v jeho nejkřehčím jádru. Jde o útok duchovní síly zneužívající konkrétních lidí způsobem ještě záluďnějším, než tomu bylo doposud. (...)

*Česká sekce
Vatikánského rozhlasu
(Redakčně kráceno)*

SOD DAL ZA PRAVDU RODIČŮM, ODPOVĚDNOST ZA SEXUÁLNÍ VÝCHOVU VŠAK PŘENESL NA ŘEDITELE

Nejvyšší správní soud uveřejnil text rozhodnutí, kterým odmítl návrh skupiny rodičů na zrušení částí Rámcového vzdělávacího programu pro základní školy a Doporučení a Příručky Ministerstva školství k realizaci povinné sexuální výchovy na základních školách z roku 2009.

Soud návrh odmítl s odůvodněním, že Rámcový vzdělávací program a Doporučení je pouze vnitřní záležitostí ministerstva a jemu podřízených škol, pro rodiče závazné nejsou. Podle soudu však školy nemusejí Doporučení a Příručku Ministerstva

školství k realizaci povinné sexuální výchovy vůbec používat a mohou si svobodně obstarat vlastní učební materiály. Rodiče mají právo obrátit se na soud až v souvislosti s činností konkrétní školy, kterou navštěvují jejich děti.

Soud dal za pravdu rodičům v tom, že stát nemá při určování vzdělání volnou působnost, nesmí provádět indoktrinaci, která by byla v rozporu s náboženským a filosofickým přesvědčením rodičů, a musí respektovat právo rodičů zajišťovat výchovu a vzdělání ve shodě s jejich vlastním ná-

boženským a filosofickým přesvědčením.

Soud z procesních důvodů odmítl zabývat se sexuální výchovou ve vztahu Ministerstvo – rodiče a tento problém odkázal do roviny soudních sporů rodiče – konkrétní školy. Následky jednání Ministerstva z roku 2009 tak budou muset řešit ředitelé škol. Někteří z rodičů se již rozhodli podat proti tomuto procesnímu postupu soudu stížnost k Ústavnímu soudu ČR. Hnutí Pro život ČR bude i nadále zprostředkovávat těmto rodičům právní podporu.

Hnutí Pro život ČR

PŘEDÁNÍ PETIČNÍCH ARCHŮ MINISTROVI ŠKOLSTVÍ

Zástupci Výboru na obranu rodičovských práv (VORP) předali dne 25. 3. 2011 petiční archy se **40 000 podpisy rodičů**, kteří protestují proti povinné sexuální výchově na školách. Pan ministr Dobeš se zástupci krátce jednal a rozhodl, že přesune citlivá témata související se sexualitou do nepovinné Etické výchovy v kontextu výchovy k rodičovství a vztahům. V současnosti je na základě Rámcového vzdělávacího programu (RVP) sexuální výchova povinně vyučována v několika předmětech. Je tedy nezbytná revize RVP, aby se zajistila možnost volitelnosti sexuální výchovy. Ta by se realizovala po diskusi a přípravě potřebných podkladů od září 2012.

Pramen: www.vorp.cz

Redakce týdeníku Světlo děkuje všem čtenářům, kteří se k petici připojili svým podpisem, nebo se případně zapojili i do jejího rozšíření. Informace o petici a petiční archy vyšly jako příloha týdeníku Světlo č. 39/2010.

Další aktuální a podrobnější informace můžete sledovat na webových stránkách VORPu:

www.vorp.cz

Výbor na obranu rodičovských práv vytvořil **NOVÝ LETÁK**, který informuje o situaci na českých školách v oblasti sexuální výchovy, podává argumenty, proč neučit biologickou sexuální výchovu, jaká jsou rizika.

Zmiňuje také právní podklady pro neoprávněnost státní sexuální výchovy ve věcech morálky a náboženského přesvědčení. Leták je zpestřen zkušenostmi některých žáků a studentů se sexuální výchovou.

Leták si můžete přečíst na webových stránkách VORPu a objednat na adrese *kancelar@vorp.cz*.

Pomozte šířit informace o rizicích biologické sexuální výchovy na školách.

Pius XII. a Lurdy

V roce 1957 uveřejnil biskup Rudolf Graber u příležitosti stého jubilea Lurd v časopise *Fatimský posel* článek, který přinášíme ve zkrácené podobě. Pius XII. tehdy vydal k přípravě na jubileum encykliku *Putování do Lurd*. Byla to jedna ze čtyř posledních encyklik před jeho smrtí.

Lurdská encyklika Svatého otce z 2. července 1957 je nesmírně podnětná. I když v první části encykliky hovoří o historii Lurd, nezůstává u dějinných faktů, ale jeho starostlivý zrak je upřen do budoucnosti. Lurdské jubileum nesmí zůstat pouhou nezávaznou historickou vzpomínkou, ale má se stát milníkem pro zaměření k novému světovému řádu v Kristu. Tak je to! Čtenář je hluboce zaujat, když pod tímto zorným úhlem čte druhý a třetí díl papežského listu a vidí, jak papež ve stále nových obrazech zdůrazňuje potřebu vnitřní obnovy lidstva.

Uprostřed těchto vývodů stojí slovo, které budí naši pozornost a které by mohlo být nadpisem celého okružního listu: „Kolektivní hnutí ke křesťanské obnově společnosti.“ Proti materialistickému společenství Východu staví papež kolektivní dynamiku křesťanského obnovného hnutí pod vedením Matky Boží. Můžeme předeslat: I zde, jak to učinil již několikrát, ukazuje papež veliký cíl mariánské obnovy našich dnů, jedná se o slávu Mariinu, ale nakonec jde o Krista, biblicky řečeno o uskutečnění Božího království totální obnovou lidské společnosti: „Ve škole Mariině se máme naučit žít tak, abychom světu darovali Krista.“

Měly konečně zmlknout všechny malé a malicherné námitky, jako by naši mariánskou úctou byl Kristus zatlačován do pozadí, a tím byla ohrožena „křesťanská proporce“. Lurdy se svou výraznou eucharistickou zbožností ve svátostných procesích jsou ostatně samy o sobě dostatečným důkazem, že Matka Boží nás chce vést ke svému božskému Synu.

Tomuto velkému cíli je nyní všechno podřízeno. Je to především velký zástup chudých, nemocných a trpících. Co dnes v očích světa znamená nemocný, který je léta i desetiletí připoután na lůžko? V období jaderného štěpení, raket a kolem Země kroužících družic je pokládán za neužitečného člena lidské společnosti. Ale v království víry tomu tak není! Podle slov papeže „nesmíme o tom pochybovat, že trpící a nemocní významně přispívají k obnově společnosti, o kterou prosíme Boha na přímluvu jeho Matky“.

Již dříve se obrátil Svatý otec ke křesťanským rodinám, aby je zapřísahal: „Zůstaňte neochvějně věrné svému poslání ve společnosti.“ Právě zde doporučil papež zasvěcení rodin Neposkvrněnému Srdci Panny Marie: „Tento úkon zbožnosti představuje pro manžele drahocennou duchovní pomoc při plnění povinnosti zachovat manželskou čistotu a věrnost; vytváří to atmosféru domova, ve které mohou vyrůstat děti a zachovat svou čistotu, ba co více, rodina oživená mariánskou úctou je živou buňkou sociální obrody a apoštolského působení.“ Je nanejvýš obdivuhodné, co všechno papež očekává od tohoto úkonu zasvěcení. Tato z rodin vyzářovaná síla ovlivní i vztahy v povolání a vztahy občanské a opět se setkáváme s rozhodujícím slovem „obnovy společnosti, na které máme spolupracovat“. To je nejširší a nejobsažnější záběr, jaký je možno dát Lurdům a mariánskému hnutí.

V závěru vyzývá papež všechny věřící, aby spolupracovali na tomto obrodném úsilí...

Zázrak s Krví Páně

840 let od eucharistického zázraku ve Ferrare

V období středověku, kdy některá heretická hnutí jako kataři a patarini popírali reálnou přítomnost Ježíše v Eucharistii, stal se ve Ferrare jeden z nejstarších eucharistických zázraků. Registruje ho chrám Santa Maria in Vado, chrám pocházející z 5. století a nazvaný tak proto, že byl postaven u brodu (guado) přes řeku Ferraruolo. Uctívá se zde obraz Panny Marie od svatého Lukáše nebo z Konstantinopole. A zde pod tímto obrazem a mateřským pohledem Mariiným slavil převor portugalských kanovníků 28. března 1171 za velké účasti věřících velikonoční mši svatou. V okamžiku, kdy rozlomil Hostii, vytryskl tak prudký proud krve, že zasáhl klenbu nad oltářem. Někteří dokonce tvrdí, že viděli Hostii v podobě těla, jiní viděli postavu Dítěte. Přiběhli biskupové Amato z Ferrary a Gerard z Ravenny a konstatovali: Stal se zázrak. Rudá krev zbarvila oblouk nad oltářem.

O zázraku existuje mnoho svědectví, k nimž se připojuje i bula papeže Evžena IV. z 30. března 1442, která potvrzuje, že chrám Panny Marie ve Vado je třeba uctívat, protože se zde během mše svaté zjevila manifestačně Nejdražší Krev Ježíše Krista... jak duchovní, tak laici viděli Hostii, která se změnila v pravé Tělo a Krev. Po tomto papežském uznání se velmi rozšířila úcta k zázračné Krvi. Tuto úctu šířili řádní lateránští kanovníci, kteří se stali správci malého chrámu. V roce 1494 začaly práce na stavbě velké baziliky. Práce postupovaly rychle a již 18. dubna 1518 vysvětil biskup Desiderius chrám, který zasvětil Zvěstování Panny Marie. I v dalších letech zůstala úcta k zázračné Krvi velmi živá. Nyní spravují baziliku misionáři Nejdrahocennější Krve, které založil svatý Kašpar Bufalo, jehož Jan XXIII. jmenoval velkým apoštolem Nejdražší Krve. Baziliku navštívil 20. září 1990 papež Jan Pavel II.

Mario Morra

Vždyť Mariiny výzvy k pokání a modlitbě sahají skrze Fatimu až k současnosti, kdy jsou společnost a svět ještě více ohroženy než před sto lety...

Papež mluví doslova o nebezpečí zániku společnosti, která „ve svém veřejném životě odmítá nejvyšší Boží práva a chtěla by i za cenu své duše získat celý svět“.

Do této společnosti vyslala mateřská Panna současně poplašné volání. Lurdy nejsou v očích papeže idyla, jak jsou často chápány lurdské jeskyně, ale poplašné volání naší nebes-

ké Matky. Koho tedy k oslavě jubilea nevede láska k Marii, ať alespoň vezme na vědomí vážnost přítomné hodiny. Ještě není pozdě!

Ještě jednou se nám dostává milostiplné Boží nabídky. A tak jako ve Starém zákoně vyvolený národ měl na vybranou mezi životem a smrtí, požehnáním a prokletím, tak nás staví Maria před alternativu: **Bud' to bezbožecký kolektiv k zániku, nebo společné hnutí křesťanské obnovy společnosti.**

Rudolf Graber, řezenský biskup
-sks- 3/2011

„Pane, proměň mě na TV“

Jsem matkou Marka, dítěte z páte obecné. Letos se stal přítelem jednoho svého druhu, kterého jsem do loňského roku neznala. Protože se setkávají i mimo školu při psaní úkolů i při hře, měla jsem možnost popovídat si s jeho matkou. Jak to bylo smutné: měla jsem pocit, že mluvím o svém synu jako o „překážce“. Zdálo se mi, že ho porodila, když si myslela, že už nebude mít dítě, ale i tak se ptám, copak je možné své dítě nemilovat?

Kladu tu otázku i sobě, zda jsem někdy potkala chlapce, který necítil, že ho rodiče milují. Proto Don Bosco říkával, že nestačí děti milovat, ony musí cítit, že jsou milovány.

Vypráví se, že u hlavního nádraží ve velkém městě si dávají schůzku ve dne v noci vandráci, zloději a drogam propadlí mladíci. Nápadný byl mezi nimi jeden mladík, špinavý, s dlouhými neupravenými vlasy, který se potuloval mezi ostatními ztroskotanci po městě, jako by neměl základnu a útočiště. Když se zdálo, že je na tom obzvláště špatně a cítil se zcela opuštěn, vytahoval z kapsy umaštěný a užmoulaný lístek a četl si ho. Pak ho znovu pečlivě složil a schoval do kapsy.

Někdy ho políbil a přitiskl na srdce. Četba lístku měla okamžitý účinek. Zdálo se, že hoch nabral novou sílu a znovu nabyt odvahy. Co asi bylo na tom tajemném lístku? Pouze pět slov: „Malé dveře jsou vždy otevřeny.“ Byl to lístek, který mu poslal jeho otec. Chtěl mu říct, že

všechno je odpuštěno a že kdykoliv bude chtít, může se vrátit. Jednou to udělal. Našel malé dveře domu otevřené. Potichu vstoupil a schoulil se na své lůžko. Když se ráno probudil, seděl u jeho lůžka otec. Beze slova se objali.

Ta nejkrásnější věc, kterou můžeme dát našim dětem, je jistě vědomí, že je milujeme, a to nejen slovy. Jak? Nevím, zda je na to nějaký recept, ale jistě jsou nějaké ingredience, které jsou naprosto nezbytné: První je naslouchání. „Poslouchej mě i očima,“ říkal jeden chlapec matce, která dělala v kuchyni nějaké věci, když on s ní mluvil.

My dospělí nedostatečně nasloucháme, a především je třeba dětem naslouchat, věnovat pozornost jejich starostem, snům, obavám a touhám.

Někdy slyším: „Můj syn mi nic neříká.“ Snad je třeba mít trpělivost, klást mu otázky, vhodným způsobem a ve vhodném okamžiku.

Další nezbytnou ingrediencí je pohled. Jedno děvče mi napsalo na lístek: „Děkuji ti, že se na mě díváš.“ Zdálo by se, že je to žert, ale je to skutečnost – je to opak chlapce, který se modlil: „Pane, proměň mě na televizor, tak se na mě rodiče budou dívat.“ Kolik věcí je možno říct pohledem!

A pak slova... Slova jsou magická: některá dávají život, jiná zabíjejí. Shrnuto na závěr: Není třeba mnoha věcí k tomu, abychom dali dětem poznat, že je milujeme: oči, uši a ústa. A kdo je nemá?

Maria Auxiliatrix 3-4/2011

„LITURGICKÉ“ SALVY Z ANDEĚSKÉHO HRADU

Andělský hrad na pravém břehu řeky Tibery dal postavit císař Hadrián jako císařskou hrobku v roce 125. Poslední císař zde pochovaný byla Caracalla (211–217). V roce 848 změnil papež Lev IV. stavbu na pevnost. Hrad byl dlouho jablkem sváru mezi mocnou římskou šlechtou. Alexandr VI. (1492–1503) změnil hrad na vojenskou baštu. V další době byly v objektu vytvořeny krásné komnaty, v nichž byl přechováván státní poklad a archiv papežů. V nebezpečných dobách sloužil hrad jako pevnost a bylo zde také dělostřelectvo. Také při církevních slavnostech doprovázely obřad dělostřelecké salvy. Dálo se tak při svatořečeních,

při procesích a slavnostech jubilejního roku. Při požehnání Urbi et orbi zaznělo vždy 40 salv. Na Bílou sobotu to bylo 30 salv. Velikonoční mši doprovázelo dokonce 50 výstřelů. Po zrušení církevního státu r. 1870 museli kanovníci svou „liturgickou službu“ ukončit.

DORTY PROTI ARCIBISKUPOVI

Bruselský arcibiskup Leonard se stal opakovaně cílem dortových útoků. Dorty po něm házeli studenti jako protest proti jeho odmítavému postoji k homosexuálním svazkům. Arcibiskup nehodlá proti pachatelům použít právních kroků, ale nepokládá jejich počínání za žert.

Kath-net

Ohlédnutí za

P. ThDr. Jiří Batuskem

ThDr. P. Jiří Batusěk se narodil se 10. dubna 1919 ve Strážnici v okrese Hodonín. Studoval na reálném gymnáziu v Kroměříži a v kněžském semináři v Olomouci. V letech 1942–1945

byl totálně nasazen v Německu. Po skončení druhé světové války dokončil teologická studia v Olomouci a v Římě, kde získal na Lateránské univerzitě doktorát teologie. Na kněze byl vysvěcen 5. dubna

1946 v Římě. Působil jako kaplan v Hranicích a ve Chválkovicích. V letech 1951–1954 musel sloužit u PTP. Poté působil jako kaplan v Prostějově a vikář na dómě sv. Václava v Olomouci. Zároveň pracoval jako úředník na konzistoři. V roce 1957 mu byl odebrán státní souhlas a pracoval jako pomocný dělník ve Stavebním podniku Olomouc. V roce 1961 byl zatčen a ve vykonstruovaném procesu odsouzen na 6 let do vězení. V roce 1962 byl na amnestii propuštěn. Po návratu z vězení pracoval jako pomocný stavební dělník a poté v Laboratoři pro výzkum fyziologie. V roce 1971 působil jako kaplan v Holešově a později jako údržbář na dómě sv. Václava v Olomouci a skladový dělník. V roce 1979 odešel do důchodu a stal se duchovním správcem sester sv. Františka v Opavě, kde působil až do své smrti. V letech 1968–1970 a pak od roku 1990 působil jako odborný asistent na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci.

P. ThDr. Jiří Batusěk přednášel na CMTF od akad. roku 1991/1992. V prvním ročníku vedl kurzy „O Božím zjevení a pramenech zjevení“ a „Dějiny náboženství a ateismu“, ve druhém ročníku kurz „O církvi, o učitelském úřadě církve“. Na CMTF naposledy přednášel v akademickém roce 1998/1999. Současně působil na Interdiocézním soudu olomouckém ve funkci „obhájce svazku“ pod vedením Mons. ThDr. JUDr. Josefa Ryšky.

Vzpomínám si, že P. ThDr. Jiří Batusěk se těžko loučil s fakultou, na kterou pravidelně dojížděl. Byl však už tehdy nemocný, proto zvolil odchod do Opavy a do Olomouce dojížděl jen k soudu. Měl dobráckou povahu a byl vřelý, přátelský.

P. ThDr. Jiří Batusěk zemřel v pátek 21. ledna 2011 ve věku 91 let, posilněn svátostmi a obklopen obětavou péčí milosrdných sester III. řádu svatého Františka v Opavě. Po posledním rozloučení se zesnulým v konkatedrále Panny Marie bylo jeho tělo uloženo do kněžského hrobu na městském hřbitově v Opavě.

Rozloučili jsme se s dobrým člověkem, knězem a univerzitním pedagogem.

Prof. PhDr. J. V. Musil, CSC.

POSELSTVÍ PAPEŽE BENEDIKTA XVI. KE SVĚTOVÉMU DNI MODLITEB ZA POVOLÁNÍ – pokračování ze str. 2

neustále volá ve všech životních obdobích, abychom sdíleli jeho poslání a sloužili církvi ve svátostné službě a v zasvěceném životě, a církev je „povolána, aby střežila tento dar, vážila si ho a milovala ho: je odpovědná za zrození a zrání kněžského povolání“ (Jan Pavel II., *Pastores dabo vobis*, 41). Zvláště v této naší době, ve které se zdá, že Pánův hlas přehlušují „jiné hlasy“ a návrh následovat ho a darovat mu svůj vlastní život se jeví příliš obtížný, každé křesťanské společenství, každý věřící musí přijmout uvědoměle úkol podporovat povolání. Je důležité povzbuzovat k vytrvalosti ty, kteří projevují známky povolání ke kněžskému životu a k zasvěcenému řeholnímu životu, aby pocítovali teplo celého společenství, když říkájí své „ano“ Bohu a církvi. Já sám je povzbuzuji, jak jsem to udělal u těch, kteří se rozhodli vstoupit do semináře, a napsal jsem jim: „Je dobré, že jste to učinili. Protože lidé potřebují Boha také v době technické nadvlády ve světě globalizace: Boha, který se nám ukázal v Ježíši Kristu a který nás shromažďuje v univerzální církvi, aby nás naučil s ním a v něm pravému životu a abychom zpřítomňovali a činili působivými kritéria pravého lidství.“ (*List seminaristům*, 18. října 2010)

Je třeba, aby se každá místní církev stala vždy citlivou a pozornou k pastoračnímu povolání, vychovávala na různé úrovni, rodinné, farní i ve společenstvích především chlapce a dívky a mladé – jak to Ježíš učinil se svými učedníky –, aby v nich vyžrávalo pravé a vroucí přátelství s Pánem, podporované osobní a liturgickou modlitbou; je třeba učit se pozorně naslouchat plodnému Božimu slovu skrze rostoucí důvěrnost s Písmem svatým; chápat, že vstoupit do Boží vůle není ničím a nepotlačuje osobnost, ale dovoluje jí

objevovat a následovat hlubokou pravdu o sobě samých; prožívat s vděčností a bratrstvím vztahy k druhým, protože jen když se otevřeme Boží lásce, najdeme pravou radost a plné uskutečnění vlastních aspirací. „Podporovat povolání v místní církvi“ znamená mít odvahu ukázat skrze pozorné a přiměřené pastorační působení onu náročnou cestu následování Krista, která jakožto obsahově bohatá je schopná ovlivnit celý život.

Obracím se především na vás, drazí spolubratři biskupové. Abyste zajistili trvalost šíření svého poslání ke spáse v Kristu, je důležité „co nejvíce podporovat kněžská i řeholní povolání a věnovat zvláštní péči misijním povoláním“ (ChD 15). Pán

potřebuje vaši spolupráci, aby jeho volání mohlo zasáhnout srdce těch, které si vybral. Pečujte o výběr pracovníků do diecézního centra pro povolání, cenného nástroje pro podporu a organizaci pastoračního povolání a modlitby, která podporuje a zaručuje jeho účinnost. Chtěl bych vám také připomenout, drazí spolubratři, péči univerzální církve o rovnoměrné rozložení kněží ve světě. Vaše vstřícnost vůči diecízím s nedostatkem povolání je pro věřící svědectvím o kněžské službě, která se velkodušně otevírá potřebám celé církve.

II. vatikánský koncil připomněl výslovně, že „podporovat povolání je povinnost celého křesťanského společenství, které jí má dostát především naplno prožívaným křesťanstvím“ (OT 2). Chci tedy poslat bratrský a zvláštní pozdrav těm, kteří

spolupracují různým způsobem ve farnostech s kněžími. Zvláště se obracím k těm, kteří mohou nabídnout vlastní podíl na pastoračním povolání: kněžím, rodinám, katechistům, animátorům. Kněží doporučuji, aby byli schopni vydávat svědectví o společenství s biskupem a dalšími spolubratry, aby zajistili živou půdu pro nová klíčící kněžská povolání. Rodiny ať jsou „oživovány duchem víry, lásky a zbožnosti“ (*tamt.*), schopné vychovávat syny a dcery k velkodušnému přijetí povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu.

Katechisté a animátoři katolických sdružení a církevních hnutí přesvědčení o svém výchovném poslání ať hledají způsob, jak „vést svěřené mladíky tak, aby byli schopni Boží povolání uslyšet a s radostí jít za ním“ (*tamt.*).

Drazí bratři a sestry, vaše úsilí o podporu povolání a péči o ně nabývá plného smyslu a pastorační účinnosti, když se uskutečňuje v jednotě s církvi a je zaměřeno na službu společenství. A to je důvod, proč každý moment života církevního společenství – katecheze, formační setkání, liturgická modlitba, poutě ke svatyním – je vzácnou příležitostí probudit v Božím lidu, zvláště v těch nejmenších a nejmladších, pocit příslušnosti k církvi a zodpovědnost za odpověď na povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu, učiněnou svobodnou a uvědomělou volbou.

Schopnost pěstovat povolání je charakteristickým znamením životnosti místní církve. Prosme s důvěrou a naléhavostí o pomoc Pannu Marii, aby příkladem své otevřenosti pro Boží plán spásy a svou účinnou přimluvou pomohla rozšířit v každém společenství ochotu říci „ano“ Pánu, který volá stále nové dělníky na svou žně. S touto vyhlídkou uděluji ze srdce všem své apoštolské pozhřebání.

*Dáno ve Vatikánu
15. listopadu 2010
Překlad -lš-*

25 LET OD SMRTI ZAKLADATELE SOS DĚTSKÝCH VESNÍČEK

26. dubna 1986 zemřel zakladatel SOS vesniček Hermann Gmeiner, hluboce věřící katolík z Imstu v Tyrolsku. Narodil se 23. června 1919 v Alberschwende jako šestý z devíti dětí. Matka mu zemřela, když byl pětiletý, a její péči převzala nejstarší sestra, která byla pro něho vzorem matky v SOS vesničkách. Po válce studoval medicínu a chtěl se stát dětským lékařem. Pracoval mezi mládeží na děkanátu v Innsbrucku a přišel do styku s mnoha sirotky. Se spolupracovníky a s podporou zemské vlády založil 25. dubna 1949 „Societas Socialis“ a záhy nato první vesničku v Imstu. V den jeho smrti existovalo 233 vesniček v 85 zemích. V současnosti je jich více než 500 ve 132 zemích a mimo to 1500 různých dalších zařízení. Je pochován v první vesničce v Imstu. Jeho dílo je ideou hluboce věřících katolíků.

VYMÍRÁNÍ LIBERÁLŮ

Australský kardinál George Pell konstatuje, že liberální pokoncilní křídlo, které silně dominovalo v církevní byrokracii i mezi preláty, nenachází mezi mladými a praktikujícími katolíky pokračovatele. Řekl to v reakci na útoky jednoho penzionovaného duchovního. Pell kritizoval skutečnost, že generace '68 ovlivnila mládež, poškodila církev a v mnoha zemích vyprázdnila semináře. Týká se to především Belgie, Holandska, Francie a Kanady. Nyní naopak „pravověrná nauka“ přitahuje mladé do seminářů i do řádů. Liberálové vystříleli svou municí.

Kath-net

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

i mého Otce.“ Zatvrzelý vyvolený národ nemůžeme proto ztráct ze zřetele:

Jestliže podle Židů Mesiáš dosud nepřišel, proč jim tak záleží na tom, abychom právě my, kdo žijeme podle nich ve velkém omylu, neprosili za ně Nejvyššího?

Ačkoliv se může zdát, že když našim starším bratrům vyhovíme, projevujeme jim mírumilovnou lásku, ve skutečnosti jim velmi ubližujeme, protože zakrýváme před nimi vážné napomenutí samotného Boha a schvaluje jejich zatvrzelost. Zaslíbení daná Abrahámovi se nevztahují pouze etnicky k židovskému národu. Kdyby tomu tak bylo, Hospodinův příslib, že se Izrael rozmnoží jako hvězdy na nebi a písek na mořském břehu, by zůstal prázdným slovem. Toto zaslíbení je smysluplné, jestliže se týká nového Izraele, celého Božího lidu, ve kterém už není rozdíl mezi Židem a Řekem, otrokem a svobodným. Vyvolený Izrael jsou dnes všechny Boží děti, které si Pán povolal ze všech národů pod sluncem. Jsou-li Židé našimi staršími bratry, tím více je zapotřebí pomáhat jim vytrvalou modlitbou, aby se vrátili do jediného otcovského domu, ze kterého nebyli vyhnáni, ale do kterého odmítají vstoupit. V minulosti jsme Židům nejenou křivdili, ale nikdy jsme jim nekřivdili, když jsme se modlili za jejich obrácení. Oni nejsou vyňati z naší starostlivosti, i za jejich záchranu odpovídáme tím více, že jsou to naši ohrožení bratři. Spojme se v tom s velkou dcerou židovského národa, mučednicí a patronkou Evropy, sv. Terezií Benediktou od Kříže, která obětovala svůj život za posvěcení svého řádu a na odčinění nevíry svého národa, aby přijal svého Pána a aby přišlo jeho království.

-lš-

Pro lidovou zbožnost je příznačné, že do-

káže spojovat lidovou moudrost s pravdami víry a promítá je hluboce do lidské existence a praxe životní i náboženské. Významnou roli v ní sehrává cit, který dokáže vytušit i to, co rozum nestaví do popředí. Je zcela přirozené, že lidová zbožnost je obzvláště vnímavá právě k tomu, co se týká Panny Marie a její tak významné mateřské role.

Vytvořila se tu vzácná vzájemnost: srdce lidu zřetelně cítí a prožívá její mateřskou lásku, péči a ochranu a na druhé straně se dokáže hluboce vžít a vcítit do pocitů, jaké Maria sama prožívala jako lidská matka, která Božího Syna nejen počala a porodila, ale také vychovávala a provázela po celý život až k jeho smrti, pohřbu a zmrtvýchvstání. Lidová vnímavost a tvořivost nacházela ohlas u nadaných osobností – často z řad řeholníků – které její plody zvětšily ve vzácných výtvořech církevní poezie a modliteb. Vznikla tak např. zvláštní úcta k radostem a bolestem Panny Marie.

Srdce lidu vycítilo, že k nejoblastnějších chvílím v životě Matky Boží patří ona doba mezi smrtí a zmrtvýchvstáním jejího Syna. Proto od pradávna lid pokládal sobotu za den zvláštním způsobem zasvěcený Panně Marii. O to radostněji si pak připomíná blažené setkání Matky se Synem, který přemohl smrt a slavně vstal z hrobu. Tato radost propuká výrazně v mariánském zpěvu *Regina coeli, laetare - Raduj se, nebes Královno*, který pochází až někdy z devátého století. Text této antifony, která oslavuje velikonoční radost Panny Marie, má svou předlohu v hymnu oslavujícím vánoční radost Bohorodičky. Společná slova obou textů vyzvedávají vznešenost Ženy, která si *zasloužila nosit* ve svém lůně Božího Syna (*meruisti portare*). (Do českého překladu se právě tato okolnost nedostala a zůstalo jen „jehož jsi v lůně nosila.“) Titul Královny nebes vyjadřuje výmluvně, že Maria má již v ne-

Na slovíčko

bi účast na velikonoční slávě svého Syna. Jako jedna ze čtyř mariánských antifon tvořila v době velikonoční závěr denní modlitby církve a později pak také zastoupila modlitbu *Anděl Páně*.

V dřívějších dobách, kdy se mše svatá slavila jen v dopoledních hodinách a obřady Bílé soboty se konaly ráno, scházeli se věřící odpoledne k zvláštní neliturgické lidové oslavě vzkříšení Páně spojené se slavným eucharistickým průvodem v ulicích města či obce. Po návratu do chrámu pak vyvrcholila radost lidu jásavým zpěvem *Regina coeli*, často ve sborové úpravě od nejslavnějších hudebních skladatelů.

Zpěv *Raduj se, nebes Královno* pak provázal Boží lid zpravidla pod celý měsíc květen při každodenních podvečerních májových pobožnostech. Byl to projev velké vlny lidové mariánské zbožnosti. Májové pobožnosti se rozšířily před více než dvěma sty lety z Itálie do celé Evropy přes země, které se dnes bohužel vyznačují hromadným odpadem od víry. K nám dospěly v polovině 19. století. Od roku 1852 ovládaly Brno, od roku 1860 jsou znamenány májové např. v Praze a Litoměřicích. Této formy mariánské zbožnosti si velmi cenili i papežové. Vyzývali k májovým pobožnostem zvláště v dobách velkých nepokojů, v roce 1915 tak učinil Benedikt XV. a v letech 1939–1949 Pius XII., který májové pobožnosti velmi doporučuje také ve své liturgické encyklice *Mediator Dei* z roku 1949: „Takové pobožnosti, i když přísně vzato nepatří do svaté liturgie, jsou obdařeny zvláštní důstojností a důležitostí a těší se opakovaně podpoře a chvále Apoštolského stolce a biskupů. Mezi nimi je třeba obnovovat pobožnosti, které se konají v měsíci květnu ke cti Panny Marie, Matky Boží.“ (MD 180) Největší rozkvět májových pobožností v Evropě a u nás spadá do období 1850–1950, které bývá také označová-

no za mariánské století. Po tomto mariánském jaru však následuje něco jako malá doba ledová. Jak uvádí v *Mariánském lexikonu* Kurt Küppers, „dnes hrají májové pobožnosti pouze zřídka významnou roli. Během změn a reformního období II. vatikánského koncilu spolu i s jinými formami lidových pobožností májové pobožnosti vymizely“. Nastala doba rozumářství a pragmatismu, kdy se na lidovou zbožnost a její projevy pohlíží nejednou se zjevným despektem ke škodě věřících i církve.

Když dnes přijdu do kostela, kde jsem jako chlapec léta ministroval, nechce se mi při pohledu na nikoliv poloprázdné, ale téměř prázdné lavice ani věřit, že tento kostel býval po celý měsíc při tradiční májové pobožnosti každý večer doslova plný. Nenacházím tu už ani onen mariánský oltář, který svou výzdobou všechny uchvacoval a přitahoval. Padl i s protilehlým oltářem patronky horníků svatě Barbory za obět překotným pokoncilním úpravám. V téměř prázdném kostele můžeme přemýšlet, komu oltáře vadily a komu jejich likvidace posloužila.

Velká katastrofa v Japonsku znovu plní buddhistické chrámy. To mi připomíná, jak se u nás chrámy plnily, když ke konci druhé světové války začaly nálety a blížila se fronta. My se na svou Matku a velkou Ochránkyni rozpomeneme, když na nás dolehne tíseň. Maria naopak naše tíseň mateřsky předchází. To nám ovšem prospěje, jen když opravdu dbáme na její prosby a rady. Její láska a péče nepomůže těm, kteří se už cítí jako odrostlí, neberou si k srdci mateřská napomenutí, ale jednají sebedovědomě podle zásady: „Já sám...“ Tím nechci říct, že by májové pobožnosti byly nezbytné ke spáse, ale ke spáse je nezbytný onen duch dětské prostoty, důvěry a odevzdanosti, bez kterého jistě do nebeského království nevejdem.

-lš-

Pondělí 9. 5. 2011: 6:05 Octava dies (622. díl) 6:35 Jedenkrát smrt, prosím 7:05 Putování modrou planetou: Kamčátka krásná neznámá 7:40 Přejeme si... 8:05 P.S. 8:30 Jsem šťastný. I vy budete šťastní! 9:00 Když jsem byl malučký: Zpěváci 1995-2004 9:20 Pro víta mundi (117. díl): Ing. Stanislav Stebel 10:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem 10:30 Noekreace (86. díl) 10:40 Čteme z křesťanských periodik 10:45 BET LECHEM - vnitřní domov: Zbigniew Czendlik 11:05 Bůh v Tibetu 11:30 Prostřelený klobouk na Žhavově [P] 11:45 Pověsti o velikém ptačisku: Pověsti z Hornolidečska 11:50 Sedmihlásky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Večer norské hudby k 100. výročí úmrtí E. H. Griega [P] 13:30 Octava dies (622. díl) 14:00 Ekoauto (17. díl) 14:20 Příroda a Natura 2000 (14. díl): Ptačí oblast Beskydy, EVL Niva Morávky 14:50 Bez hábitu: Kongregace sester Matky Božího milosrdenství [P] 15:55 H2Onews (125. díl) 16:05 GOODwillBOY VI. (9. díl) 16:45 Godzone in the streets 2010: Behind the scene [P] 17:00 NOEparáda (120. díl) [L] 17:50 Exit 316: Zlozvyky [P] 18:05 JuniorTV Kopřivnice (16. díl) 18:25 Sedmihlásky 18:30 Půčinské schodky: Pověsti z Hornolidečska [P] 18:35 Pláč uprostřed ticha [P] 19:10 Vydraté metamorfózy 19:20 Přejeme si... 19:45 H2Onews (125. díl) 20:00 Klapka s... (23. díl) [P] 21:00 Don Rua - nástupce [P] 21:20 Na koberečku (105. díl) 21:30 Atentát 21:40 Moja planéta: Slovo [P] 22:00 Noční univerzita - Hospice a umění doprovázet (2. díl): Pravda, zámka, nebo milosrdná lež? - MUDr. Marie Svatošová 22:35 Historie Světových dnů mládeže 22:45 Hlubinami vesmíru 23:30 Octava dies (622. díl) 0:05 Kulatý stůl: P. Alois Musil očima dneška 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 10. 5. 2011: 6:05 H2Onews (125. díl) 6:15 Slavnostní oratorium 7:25 Trinidad a Tobago: Všichni vy žijí, pojďte 8:15 Moja planéta: Slovo 8:25 Libanonský odkaz 8:45 Vyznání 9:00 Ekoauto (17. díl) 9:20 Děti Ventanas 9:45 Divadélko Bubáček (12. díl) 10:00 Octava dies (622. díl) 10:30 Noční univerzita - Hospice a umění doprovázet (2. díl): Pravda, zámka, nebo milosrdná lež? - MUDr. Marie Svatošová 11:05 Tajemství mokrého ticha 11:45 Půčinské schodky: Pověsti z Hornolidečska 11:50 Sedmihlásky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky: Dechovka 12:40 Vydraté metamorfózy 12:55 Naše peníze, jejich osud 13:45 Kulatý stůl: Putování modrou planetou - Tibet 15:15 Kaplička svatě Barbory 15:20 Putování modrou planetou: Kamčátka krásná neznámá 16:00 H2Onews (125. díl) 16:10 Přejeme si... 16:35 Cesty za poznáním: Eternal Ice [P] 17:00 Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan [P] 17:10 BET LECHEM - vnitřní domov: Zbigniew Czendlik 17:30 Ve jménu Ježíše: Řehořovi mniši 17:55 Sedmihlásky 18:00 Noeland (39. díl) 18:30 Mašinky: O neposedné kolegyni [P] 18:40 Zikův svět zvířat: Opičí svět 19:05 Sedmihlásky: V širém poli studánečka 19:10 Noekreace (86. díl) 19:25 Prostřelený klobouk na Žhavově 19:40 Zpravodajské Noeviny: 10. 5. 2011 [P] 20:00 Misie na živo: SIRIRI [L] 21:00 Po stopách Ježíše Krista: Ty jsi Kristus ... [P] 21:30 Zpravodajské Noeviny 21:50 Pro víta mundi: Petr Chromčák 22:25 Jsem šťastný. I vy budete šťastní! 22:55 Ekoauto 23:10 P.S. 23:35 Přejeme si... 0:05 Jak potkávat svět (2. díl) 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 11. 5. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:20 Bez hábitu: Kongregace sester Matky Božího milosrdenství 7:20 Noekreace (86. díl) 7:30 Don Rua - nástupce 7:50 Když

jsem byl malučký: Zpěváci 1995-2004 8:10 Vydraté metamorfózy 8:20 Člun: Katolická církev ve Vietnamu [P] 8:35 Po stopách Ježíše Krista (7. díl): Ty jsi Kristus ... 9:05 Na koberečku (105. díl) 9:15 Jan Pavel II., okamžiky pontifikátu 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Klapka s... (23. díl) 13:05 Pláč uprostřed ticha 13:40 Čteme z křesťanských periodik 13:50 P.S. 14:15 Žraloky, moja láska 14:50 Sedmihlásky 14:55 Divadélko Bubáček (12. díl) 15:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem 15:30 Moja planéta: Slovo 15:40 Zpravodajské Noeviny: 10. 5. 2011 15:55 NOEparáda (120. díl) 16:45 Exit 316: Zlozvyky 17:00 V posteli chit-chat (10. díl) [P] 17:55 Octava dies (622. díl) 18:25 Sedmihlásky 18:30 Mašinky (2. díl): O neposlušném semaforu [P] 18:40 Jak potkávat svět (2. díl) 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Léta letí k andělům: P. Josef Koláček, SJ [P] 20:20 Noční univerzita - Hospice a umění doprovázet: Syndrom vyhoření a eutanazie - MUDr. Marie Svatošová [P] 21:00 Perličky zdraví a odpočinku 21:45 H2Onews (125. díl) 22:00 Tygři oceánů (11. díl) [P] 22:35 Ekoauto (17. díl) 22:50 Noekreace (86. díl) 23:00 Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] 23:30 Příroda a Natura 2000: Ptačí oblast Beskydy, EVL Niva Morávky 0:05 Slavnostní oratorium 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 12. 5. 2011: 6:05 H2Onews (125. díl) 6:15 Pláč uprostřed ticha 6:55 Léta letí k andělům: P. Josef Koláček, SJ 7:15 Platinové písničky (41. díl) 7:45 Ekoauto (17. díl) 8:00 Cesty za poznáním: Eternal Ice 8:30 Večer chval 9:50 Kulatý stůl: Putování modrou planetou - Tibet 11:20 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky 11:45 Mašinky: O neposlušném semaforu 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Slavnostní oratorium 13:15 Prostřelený klobouk na Žhavově 13:35 Generální audience papeže Benedikta XVI. 14:05 Klapka s... (23. díl) 15:05 Noeland (39. díl) 15:35 Sedmihlásky 15:40 Divadélko Bubáček (12. díl) 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:15 Misie na živo: SIRIRI [P] 17:20 Putování modrou planetou: Kamčátka krásná neznámá 18:00 Zikův svět zvířat: Opičí svět 18:25 Sedmihlásky 18:30 Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat [P] 18:40 Trinidad a Tobago: Všichni vy žijí, pojďte 19:35 Kaplička svatě Barbory 19:40 Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2011 [P] 20:00 U NÁS (43. díl) [L] 21:00 Přejeme si... 21:20 P.S. [P] 21:45 Zpravodajské Noeviny 22:00 Octava dies (622. díl) 22:30 Modlitba růžence z Fatimy [L] 23:15 Noekreace (86. díl) 23:25 K Teen cez pervitín [P] 23:35 Děti Ventanas 0:05 Zpravodajské Noeviny 0:20 V posteli chit-chat (10. díl) 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 13. 5. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:20 Noekreace (86. díl) 6:30 NOEparáda (120. díl) 7:20 Příroda a Natura 2000: Ptačí oblast Beskydy, EVL Niva Morávky 7:50 Trinidad a Tobago: Všichni vy žijí, pojďte 8:40 Moja planéta: Slovo 8:50 Noční univerzita - Hospice a umění doprovázet (3. díl): Syndrom vyhoření a eutanazie - MUDr. Marie Svatošová 9:30 K Teen cez pervitín 9:40 Ekoauto (17. díl) 10:05 Na koberečku (105. díl) 10:15 Klapka s... (23. díl) 11:15 Ve jménu Ježíše: Řehořovi mniši 11:40 Sedmihlásky 11:45 Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:30 Perličky zdraví a odpočinku 13:15 Léta letí k andělům: P. Josef Koláček, SJ 13:40 Večer norské hudby k 100. výročí úmrtí E. H. Griega 15:00 Don Rua - nástupce 15:20 Pláč

uprostřed ticha 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:15 Když jsem byl malučký: Zpěváci 1995-2004 16:35 Po stopách Ježíše Krista: Ty jsi Kristus ... 17:05 Hlubinami vesmíru 17:45 Hornolidečsko - Študlo 18:00 Člun: Katolická církev ve Vietnamu 18:15 Pohádka o valašských frgálových princeznách [P] 18:25 Sedmihlásky 18:30 Mašinky: O červeném motoráku [P] 18:40 V posteli chit-chat (10. díl) 19:30 Exit 316: Zlozvyky 19:45 H2Onews (126. díl) [P] 20:00 Noemova pošta 2011: květen [L] 21:35 Moja planéta: Slovo 21:45 Na koberečku (105. díl) 22:00 Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční [P] 22:30 Přejeme si... 22:50 Misie na živo: SIRIRI 23:50 H2Onews (126. díl) 0:05 Tygři oceánů (11. díl) 0:40 Putování modrou planetou: Kamčátka krásná neznámá 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 14. 5. 2011: 6:05 H2Onews (126. díl) 6:15 Léta letí k andělům: P. Josef Koláček, SJ 6:35 Ekoauto (17. díl) 6:50 Misie na živo: SIRIRI 7:50 Kaplička pana Zemana 7:55 Divadélko Bubáček (12. díl) 8:05 Ve jménu Ježíše: Canterbury [P] 8:30 Noeland (39. díl) 9:00 Sedmihlásky 9:05 Zikův svět zvířat: Opičí svět 9:35 NOEparáda (120. díl) 10:25 JuniorTV Kopřivnice (16. díl) 10:45 V posteli chit-chat (10. díl) 11:35 Dětská Bible 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny 12:25 Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční 12:55 Přejeme si... 13:15 Cesty za poznáním: Eternal Ice 13:45 U NÁS (43. díl) 14:45 Noekreace (86. díl) 15:00 Slavnostní intronizace Mons. Jana Vokála, biskupa královéhradeckého [L] 16:35 Obnova víry 17:00 Příroda a Natura 2000 (15. díl): Horské a podhorské oblasti [P] 17:25 Platinové písničky 18:05 CHKO České středohoří: Milešovka - Velemín a okolí [P] 18:25 Sedmihlásky 18:30 Mašinky: O červeném motoráku 18:40 Po stopách Ježíše Krista: Ty jsi Kristus ... 19:10 Prostřelený klobouk na Žhavově 19:25 Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční 20:00 Cesta k andělům: Jiří Stivín [P] 20:50 Denně předstupují před Tvou tvář [P] 21:20 Putování modrou planetou: Kamčátka krásná neznámá [P] 22:00 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem 22:25 Pro víta mundi: Petr Chromčák 23:00 Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan 23:10 Bez hábitu: Kongregace sester Matky Božího milosrdenství 0:15 Večer norské hudby k 100. výročí úmrtí E. H. Griega 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 15. 5. 2011: 6:15 Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční 6:45 K Teen cez pervitín 6:55 U NÁS (43. díl) 7:55 Don Rua - nástupce 8:15 Přejeme si... 8:35 Pláč uprostřed ticha 9:10 Cesty za poznáním: Eternal Ice 10:00 Mše svatá z Trnavy [L] 11:00 Na koberečku (105. díl) 11:10 Člun: Katolická církev ve Vietnamu 11:25 Kdo chce kam ... 11:50 Čteme z křesťanských periodik [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:25 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:05 Platinové písničky: Dechovka [P] 13:35 Cesta k andělům: Jiří Stivín 14:25 Rok dvou papežů 15:25 Studio Jan Pavel II.: I. studio 16:25 Zikův svět zvířat: Srstnatí přátelé [P] 16:50 Noekreace (87. díl) [P] 17:00 Noeland (40. díl) [P] 17:30 Sedmihlásky [P] 17:35 Ve jménu Ježíše: Canterbury 18:00 V posteli chit-chat (10. díl) 19:00 Léta letí k andělům: P. Josef Koláček, SJ 19:20 Divadélko Bubáček (13. díl) [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea [P] 20:30 Octava dies (623. díl) [P] 21:00 Večer norské hudby k 100. výročí úmrtí E. H. Griega [P] 22:25 Po stopách Ježíše Krista: Ty jsi Kristus ... 22:55 Pohádka o valašských frgálových princeznách 23:05 Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční 23:35 K Teen cez pervitín 23:45 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:10 Zpravodajský souhrn týdne 0:50 Noční univerzita - Hospice a umění doprovázet: Syndrom vyhoření a eutanazie - MUDr. Marie Svatošová 1:30 Poslech Radia Proglas [L].

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Jako příroda dává ty nejkrásnější barvy roku, tak i já vás zvu, abyste životem svědčili a pomáhali druhým přiblížit se k mému Neposkrvněnému Srdci, aby plamen lásky vůči Nejvyššímu vzklíčil v jejich srdcích. Já jsem s vámi a neustále se za vás modlím, aby váš život byl odleskem ráje na zemi. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. dubna 2011

SLAVNOST SVĚČENÍ KNĚŽSKÝCH ZVONŮ PRO NEPOMUK

V neděli 15. května 2011 bude v pražské katedrále sv. Víta v 18 hodin pontifikální mše svatá z vigilie svátku sv. Jana Nepomuka. Celebrovat ji bude pražský arcibiskup a primas český J. Ex. Mons. Dominik Duka OP. Následuje slavnostní průvod na Karlův most, posvěcení zvonů, pobožnost u sochy sv. Jana Nepomuka, symbolické svržení zvonů do Vltavy a další program v rámci svatojanských oslav Navalis 2011. Na tuto slavnost jsou všichni biskupové, opati, kněží a ctitelé sv. Jana Nepomuka srdečně zváni. V pondělí 16. května 2011 budou nové čtyři zvony lodí a autem odvezeny do Nepomuku, kde budou v 18 hodin slavnostně přivítány. Děkuje všem, kteří na nové zvony přispěli a přispívají. Více na www.knezskozvony.katolik.cz, infomobil: 737 414 780.

Orelské jednoty Divišov a Kladno zvu děti od 7 do 15 let na letní tábor na téma DIVOKÝ ZÁPAD. Termín a místo konání: 10.-16. 7. 2011 na Blanickém mlýně u Vlašimi ve Středočeském kraji. Cena: 1650 Kč. Přihlášky a informace: br. Jaromír Vlk, tel. 608 230 277, e-mail: jaromir.vlk@seznam.cz.

SVATÁ HORA U PŘIBRAMI – VYBRANÉ AKCE NA ČERVEN 2011

4. 6. – poutní mariánská sobota (1. sobota v měsíci) – pravidelné mše svaté zůstávají zachovány! • 9.00 hod. mše svatá, poté katecheze, adorace, možnost přijetí svátosti smíření, mariánská pobožnost. Vede Centrum pro rodinu Arcidiecéze pražské.

4. 6. – poutí rodin pražské arcidiecéze • Mše svatá v 11.00 hod. (Mons. Michael Slavík), odpoledne doprovodný program (např. vystoupení smíšeného sboru KTF UK „Acant“).

8. 6. – benefiční koncert v 18 hodin na stavbu nových velkých varhan v bazilice (V. Kříž – baryton, V. Rejtek – trubka, P. Šmolík – varhany).

11. 6. – zpívané latinské chorální nešpory v 16.30 hodin. Nácvik v 16 hodin.

Další informace na internetových stránkách www.svata-hora.cz.

Rodina Neposkrvněná si dovoluje pozvat vás na **POUTNÍ SE-
TKÁNÍ**, které se uskuteční na Velehradě v sobotu 4. června 2011. Program: 10.00 hod. promluva • 10.30 hod. pontifikální mše svatá • 14.00 hod. modlitba rozjímavého růžence • 14.30 hod. svátostné požehnání.

Liturgická čtení

Neděle 8. 5. – 3. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 2,14.22b-33

Ž 16(15),1-2a+5.7-8.9-10.11

Odp.: 11a (*Ukaž mi, Pane, cestu k životu.* Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Petr 1,17-21

Ev.: Lk 24,13-35

Slovo na den: *Pán skutečně vstal.*

Pondělí 9. 5. – ferie

1. čt.: Sk 6,8-15

Ž 119(118),23-24.26-27.29-30

Odp.: 1 (*Blaze těm, kteří krácejí v zákoně Hospodinově.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,22-29

Slovo na den: *Co máme dělat, abychom konali skutky Boží?*

Úterý 10. 5. – ferie

1. čt.: Sk 7,51-8,1a

Ž 31(30),3cd-4.6ab+7b+8a.17+21ab

Odp.: 6a (*Do tvých rukou,*

Hospodine, světuji svého ducha.

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,30-35

Slovo na den: *Chléb Boží je ten, který sestupuje z nebe.*

Středa 11. 5. – ferie

1. čt.: Sk 8,1b-8

Ž 66(65),1-3a.4-5.6-7a

Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země!*

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,35-40

Slovo na den: *V poslední den.*

Čtvrtek 12. 5. – nez. pam. sv. Nerea a Achillea nebo sv. Pankráce

(v pražské arcidiecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Sk 8,26-40

Ž 66(65),8-9.16-17.20

Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země!*

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,44-51

Slovo na den: *Chléb, který já dám, je mé tělo.*

Pátek 13. 5. – nez. pam. Panny Marie Fatimské

1. čt.: Sk 9,1-20

Ž 117(116),1.2

Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,52-59

Slovo na den: *Zůstává ve mně a já v něm.*

Sobota 14. 5. – svátek sv. Matěje

1. čt.: Sk 1,15-17.20-26

Ž 113(112),1-2.3-4.5-6.7-8

Odp.: 8 (*Pán ho posadil vedle knížat svého lidu.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 15,9-17

Slovo na den: *Vy jste moji přátelé.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. KVĚTNA 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 5.		PO 9. 5.		ÚT 10. 5.		ST 11. 5.		ČT 12. 5.		PÁ 13. 5.		SO 14. 5.	
Antifona	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582	1673	1892
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582	1365	1525
Antifony	540	606	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1674	1893
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	813	914
Krátké čtení a zpěv	540	607	544	611	547	615	550	618	553	622	556	625	1674	1894
Antifona k Zach. kantiku	540	607	544	611	547	615	550	619	553	622	556	626	1365	1526
Prosby	541	607	544	611	547	615	550	619	553	622	556	626	1675	1894
Závěrečná modlitba	541	608	545	612	548	616	551	619	1364	1523	557	1524	1366	1526
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	541	608	545	612	548	616	551	620	554	623	557	627	1676	1895
Závěrečná modlitba	541	608	545	612	548	616	551	619	554	623	557	626	1366	1526
Nešpory:														
	SO 7. 5.													
Hymnus	517	581	517	581	517	581	517	581	517	581	517	581	517	581
Antifony	538	605	542	609	1056	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	538	605	542	610	546	613	549	617	552	620	555	624	558	628
Ant. ke kant. P. M.	539	605	543	610	546	614	549	617	552	621	555	624	558	628
Prosby	539	606	543	610	546	614	549	618	552	621	555	624	558	628
Záv. modlitba	541	608	541	608	545	612	548	616	551	619	1364	1523	557	1524
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

MĚSÍC S PANNOU MARIÍ

Gianfranco Ravasi • Z italských přeložil Adam Mackerle

G. Ravasi (nar. 1942), přední italský katolický biblista, hebraista a biblický archeolog, člen Papežské biblické komise, vybral na každý den měsíce května jeden úryvek z Písma. Ten zajímavým způsobem komentuje a na konci uvádí krátkou modlitbu vybranou z liturgických textů. Kniha je vhodná pro májové pobožnosti.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 117x180 mm, 104 stran, 119 Kč

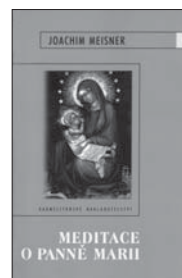

MEDITACE O PANNĚ MARIÍ

Kardinal Joachim Meisner • Z němčiny přeložila Lenka Pecharová

Kniha inspirovaná autorovými promluvy je rozdělena do tří oddílů: Mariánské svátky a formy mariánské pobožnosti, Mariánská poutní místa a Obrazy Marie. Hlavní myšlenkou, která všechny meditace spojuje, je hledání zdravého naplnění mariánské úcty a jejího významu pro duchovní život jednotlivců i celé církve.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 115x179 mm, 160 stran, 129 Kč

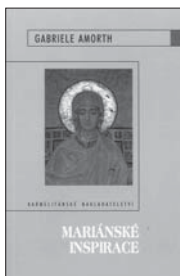

MARIÁNSKÉ INSPIRACE

Gabriele Amorth • Z italských přeložila Terezie Brichtová OP

S G. Amorthem můžeme po celý měsíc každý den rozjímat o Mariině životě, o tom, jak je skrytá i zjevně přítomná v Písmu svatém a v celém díle vykoupění. Povede nás i k zamyšlení, na kolik čerpáme z příkladu Ježíšovy matky a na kolik je matkou i nám. Autor knihy, mariolog a známý italský exorcista, z vlastní zkušenosti ví, jak mocně působí jméno Bohorodičky proti útokům zlého ducha.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 115 x 180 mm, 144 stran, 149 Kč

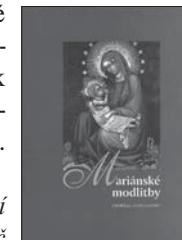

MARIÁNSKÉ MODLITBY

Uspořádal P. Vojtěch Kodet OCarm.

Velmi pestrá sbírka mariánských modliteb. První část obsahuje nejznámější mariánské modlitby, antifony a hymny (česky a latinsky), druhá část mariánské modlitby k různým příležitostem, třetí část růžence, litanie a pobožnosti. Ve čtvrté části jsou předloženy mariánské modlitby světců a přátel Božích, v poslední, páté části pak najdeme liturgické modlitby a hymny křesťanského Východu. Vyšlo s církevním schválením.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., A6, 360 stran, 129 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci. Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vítěk, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku a knih, inzertní knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradníka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.